

F-Mail Bericht

Van: [] (AFR/BELEID) []@minfin.nl
Aan: [] (AFR/BELEID) []@minfin.nl
CC:
Verzonden: 09/08/2007 15:23:49
Ontvangen: (Geen Ontvangen Datum)
Onderwerp: FW: versie belastingplan 2008 c.a. zoals verstrekt ten behoeve van wetgevingstoets
Urgentie: (normal)
Bijlagen: OFM wetttekst_gesplitst 0608071 cpm [] doc; Toelichting OFM 2008 0608071 opm [] doc

Oorspronkelijk bericht
Van: [] (DVI/AM)
Verzonden: donderdag 9 augustus 2007 13:34
Aan: Belastingplan
Onderwerp: FW: versie belastingplan 2008 c.a. zoals verstrekt ten behoeve van wetgevingstoets

Re: []

Natuurlijk, zie de bijlagen. Als een wijziging nieuw is heb ik dit via een opmerking aangegeven.

Groeten,

Oorspronkelijk bericht
Van: Belastingplan
Verzonden: donderdag 9 augustus 2007 12:25
Aan: [] (DVI/AM)
Onderwerp: RE: versie belastingplan 2008 c.a. zoals verstrekt ten behoeve van wetgevingstoets
ho [] zou je willen aangeven welke wijzigingen nieuw zijn ten opzichte van wat je eerder hebt aangeleverd? bvd, []

-----Oorspronkelijk bericht-----

Van: [] (DVI/AM)
Verzonden: donderdag 9 augustus 2007 12:12
Aan: [] (AFR/DLEID)
CC: [] (DVI/OAO); [] (DVI/OAO); [] (DVI/AM); [] (DVI/AM)

Onderwerp: RE: versie belastingplan 2008 c.a. zoals verstrekt ten behoeve van wetgevingstoets

hoi []

Bijgaand nog wetttekste punten. Zoals zijn dit wijzigingen die july af einder van mij hebben ontvangen (heb ze voor de zekerheid opgenomen in bijgevoegde documenten). Zie de voorgaande pagina's voor alle aanpassingen.

WD-wetttekst: 2 en 7
WP-toelichting: 9, 10, 12, 10, 22, 23, 24 en 44
OFM-wetttekst: 13 en 14
OFM-toelichting: 52

Bij de afsluit met budgettaire effecten in de OFN (toelichting (pagina 16)) ontgaat mij overigens de logica van de nummering. Kunnen jullie mij misschien nog naars kijken?

Groeten,

-----Oorspronkelijk bericht-----

Van: [REDACTED] (AFPRDELEID)

Verzonden: woensdag 8 augustus 2007 18:35

Aan: [REDACTED] (AFP); [REDACTED] (DVTAM); [REDACTED]

(AFPRNU/LYSE)

Onderwerp: versie belastingplan 2008 c.a. zoals verstrekt ten behoeve van volgevingdoets

Beste liefhebbers,

bij deze de versie zoals verstrekt aan justitie en ez (bes en med). Opmerkingen die zijn binnen gekomen na afgelopen maandag 18n zijn nog niet verwerkt in deze versie.

groet,

MINISTERIE VAN FINANCIËN

DIRECTORAAT-GENERAAL VOOR FISCALE ZAKEN
DIRECTIE ALGEMENE FISCALE POLITIEK / DIRECTIE DIRECTE BELASTINGEN /
DIRECTIE DOUANE EN VERBRUIKSBELASTINGEN

Nr. AFP 2007/ M

's-Gravenhage,

TER BESCHRIJVING IN DE MINISTERRAAD

Wijzigingen van enkele belastingwetten en enige andere wetten (Overige fiscale maatregelen 2008)

VOORSTEL VAN WET

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het in het kader van het fiscale beleid voor het jaar 2008 wenselijk is in een aantal belastingwetten wijzigingen, bijstellingen alsmede enkele technische reparaties aan te brengen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij geordinden en verstaan bij deze:

Artikel I

De Wet inkomstenbelasting 2001 wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 3.22 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het vierde lid, onderdeel b, wordt "sleep- of hulpverleningswerkzaamheden" vervangen door "sleep- en hulpverleningswerkzaamheden".

2. In het twaalfde lid vervalt 'van elk van de Lidstaten van de Europese Gemeenschap'.

Voorts wordt 'over een vaarweg die voortkomt op de lijst van vaarwegen van maritieme aard, zoals opgenomen in bijlage I van' vervangen door: door een vaarweg van maritieme aard in de zin van.

B. In artikel 3.23, eerste lid, wordt "sleep- of hulpverleningswerkzaamheden" telkens vervangen door: sleep- en hulpverlening werkzaamheden.

C. P.11

D. Artikel 6.13 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid, onderdeel b, wordt voor de puntkomma ingevoegd: , alsmede elders gerechtigde, door Onze Minister als zodanig aangemerkte instellingen, indien en zolang zij voldoen aan de door hem te stellen voorwaarden.

2. In het tweede lid, eerste volzin, wordt na "onderdeel b" ingevoegd: , eerste gedeelte.

3. In het derde lid, eerste volzin, wordt na "onderdeel b" telkens ingevoegd: , eerste gedeelte.

Artikel II

De Wet op de Icoonbelasting 1904 wordt als volgt gewijzigd:

A. Aan artikel 22aa, eerste lid, wordt een zin toegevoegd, luidende:

De korting kan tevens worden toegepast ten aanzien van de werknemers die ingevolge de Wet arbeidsongeschiktheidsovereenkomst van 1994 en de Wet arbeidsongeschiktheidsovereenkomst van 1994 een arbeidsongeschiktheidsgoedkeuring, doch welke uitkering ingevolge artikel 50, 51 of 51a van die wet niet wordt betaald.

B. In artikel 23, tweede lid, wordt na "in afwijking van het eerste lid wordt" ingevoegd: door de werknemer, bedoeld in artikel 22aa, eerste lid, eerste volzin,.

C. Na artikel 22a wordt een hoofdstuk ingevoegd, luidende:

HOOFDSTUK VB

Belastingheffing bij uit hoofde van een dienstbetrekking of te staan loon

Artikel 32d

1. De in Nederland wonende of gevestigde inhouder van een dienstbetrekking wordt geacht met het door hem verschuldigde loon van een in Nederland wonende werknemer tevens te verstrekken het loon dat de werknemer zonder toepassing van dit artikel zou hebben genoten als werknemer van een andere inhouder van een dienstbetrekking, indien:

a. de werknemer uit hoofde van zijn dienstbetrekking levens werkzaam is als werknemer van de andere inhoudingsplichtige onder de verplichting het hem toekomende loon en de bijbehorende vrije vergoedingen af te staan aan de inhoudingsplichtige, en

b. die andere inhoudingsplichtige het bedoelde loon en de bijbehorende vrije vergoedingen rechtstreeks afreikt aan de inhoudingsplichtige en aan de werknemer geen vrije verstrekingen verstrekt die niet voortaan de inhoudingsplichtige zijn medegedeeld.

Aan de voorwaarde in de eerste volzin, onderdeel a, dat de werknemer uit hoofde van zijn dienstbetrekking levens werkzaam is als werknemer van een andere inhoudingsplichtige is ook voldaan indien de inhoudingsplichtige waaraan het loon wordt afgestaan een lichaam is waarin de werknemer een aanmerkelijk belang heeft in de zin van de Wet inkomstenbelasting 2001, de werknemer via dit lichaam een belang heeft in de andere inhoudingsplichtige en dit belang te zamen met zijn werkzaamheden voor die andere inhoudingsplichtige materieel grotendeels overeenkomt met het aandeel en de werkzaamheden van een vennoot in een vennootschap onder firma.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van een niet in Nederland wonende werknemer in geval het aan de inhoudingsplichtige afgestane loon voor de toepassing van regelingen ter voorkoming van dubbele belasting niet anders zou worden behandeld dan het door deze inhoudingsplichtige aan de werknemer uit te betalen loon.

3. Het eerste en tweede lid zijn slechts van toepassing als de inspecteur onder wie de inhoudingsplichtige ressorteert die zonder toepassing van deze leden belasting na moeten inhouden, op gemiddeld vermaak van deze inhoudingsplichtige, de inhoudingsplichtige aan wie het loon wordt afgebaar, en de werknemer bij voor bewaar voldoende beschikking, die te allen tijde bij nadere, voor bewaar vatbare, beschikking kan worden herroepen, heeft vastgesteld dat aan de gestelde voorwaarden is voldaan.

4. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder inhoudingsplichtige mede verstaan deene bedoeld in artikel 6, zesde lid.

D. Na artikel 39 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 39a

1. In afwijking van artikel 37 kan de overeenkomstig een door de inhoudingsplichtige bestendig gevolgde gebruikswijze in de maand Januari van het jaar 2008 gedene inhoudingsplichtige de werknemer met betrekking tot een of meer loontijdsvakken binnen het jaar 2007 bekoort, worden begrepen in de laatste aangifte met betrekking tot het jaar 2007. Het loon waarop deze inhoudingsplichtige betrekking heeft wordt voor de berekening van de inhoudingsplichtige gerekend tot het loon van het desbetreffende loontijdsvak en wordt, in afwijking van artikel 13a van deze wet en van artikel 3.146 van de Wet inkomstenbelasting 2001, geacht te zijn geadoort op 31 december 2007.

2. In geval de inhoudingsplichtige loon verstrekt met betrekking tot verstreken loontijdsvakken binnen het jaar 2008 is het de inhoudingsplichtige toegestaan dat loon overeenkomstig een door hem bestendig gevolgde gebruikswijze aan de desbetreffende loontijdsvakken toe te rekenen, en anderszins het indienen van correctiebedragen. Dat loon wordt voor de berekening van de inhoudingsplichtige gerekend tot

het loon van het desbetreffende loontijdvak en wordt, in afwijking van artikel 13a van deze wet en van artikel 3.140 van de Wet inkomstenbelasting 2001, geacht in die tijdvakken te zijn genoten.

Artikel III

De Wet vermindering a ffracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen wordt als volgt gewijzigd.

A. Artikel 1, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel h wordt "sleep- of hulpverleningswerkzaamheden" vervangen door "sleep- en hulpverleningswerkzaamheden".
2. In onderdeel la vervalt "van elk van de Lidstaten van de Europese Gemeenschap". Voorts wordt "over een vaarweg die voortvloeit uit de lijst van waterwegen van maritieme aard, zoals opgenomen in bijlage I van" vervangen door "door een waterweg van maritieme aard in de zin van".

B. Artikel 17 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt "sleep- of hulpverleningswerkzaamheden" telkens vervangen door "sleep- en hulpverleningswerkzaamheden".
2. In het tweede lid, onderdeel a, vervalt "die aan de loonbelasting is onderworpen of premieplichtig is voor de volksverzekeringen".

C. In artikel 22, derde lid, wordt "de wijze waarop deze moet worden ingediend" vervangen door "de wijze waarop deze moet worden ingediend, waarbij in het algemeen of voor groepen van gevallen kan worden bepaald dat de aanvraag uitsluitend op elektronische wijze kan worden gedaan".

D. In artikel 23, vierde lid, wordt "waarbij dit gemiddelde loon naar boven wordt afgerond op een veelvoud van €5" vervangen door "waarbij dit gemiddelde loon wordt vermenigvuldigd met de factor 1,02 en vervolgens naar boven wordt afgerond op een veelvoud van €5". Voorts wordt "een bedrag van €28" vervangen door "een bedrag van €2,9".

E. Artikel 24 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het derde lid, eerste volzin, wordt "binnen drie kalendermaanden na afloop van de periode waarop de S&O-verklaring betrekking heeft of, indien dat later is, binnen drie maanden na de afgifte van de S&O-verklaring" vervangen door "gezamenlijk voor alle op een kalenderjaar betrekking hebbende S&O-verklaringen binnen drie kalendermaanden na afloop van het kalenderjaar waarop de in dat lid bedoelde S&O-verklaringen betrekking hebben of, indien dat later is, binnen drie kalendermaanden na de afgifte van de laatste S&O-verklaring die betrekking heeft op dat kalenderjaar". Voorts vervalt de tweede volzin.
2. Onder vermindering van het vierde lid tot vijfde lid, wordt een lid ingevoegd, luidende:

4. Bij het eindigen van de inhoudingsplicht vóór het tijdstip als bedoeld in het derde lid wordt in afwijking van dat lid de mededeling gedaan binnen één kalendermaand nadat de inhoudingsplicht is geëindigd.

3. In het vijfde lid (nieuw) wordt 'de indiening daarvan' vervangen door: de indiening daarvan, waarbij in het algemeen en voor groepen van gevallen kan worden bepaald dat de mededeling uitsluitend op elektronische wijze kan worden gedaan.

F. Artikel 26 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt 'een correctie-S&O-verklaring af voorbij hij het bedrag van de correctie-S&O-verklaring vaststelt' vervangen door: een correctie-S&O-verklaring af voor alle op het kalenderjaar betrekking hebbende S&O-verklaringen en gezamenlijk, waarbij hij het bedrag van de correctie-S&O-verklaring, gespecificeerd per S&O-verklaring, vaststelt.

2. In het vierde lid, eerste zin, wordt 'komt zoveel mogelijk in mindering op het bij de S&O-verklaring' vervangen door 'komt zoveel mogelijk in mindering op het bij één of meer S&O-verklaringen'. Voorts wordt in de tweede zin 'de over het aangiftetijdvak waarin de correctie-S&O-verklaring is gedeponeerd ofte dragen loonbelasting' vervangen door: de over het aangiftetijdvak waarin de correctie-S&O-verklaring is gedeponeerd of het daaropvolgende aangiftetijdvak ofte dragen loonbelasting.

3. In artikel 27, vierde lid, wordt 'binnen twee kalendermaanden na afloop van het kalenderjaar' vervangen door: binnen drie kalendermaanden na afloop van het kalenderjaar.

Artikel IV

De Wet vermindering afschicht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen wordt als volgt gewijzigd:

A. In artikel 1, eerste lid, wordt na onderdeel e een onderdeel ingevoegd, luidende:

p. S&O-referentiejaar: het tweede kalenderjaar voortvloeiende aan het kalenderjaar waarop de S&O-afschichtvermindering betrekking heeft;

B. Aan artikel 22 worden na het vierde lid twee leden toegevoegd, luidende:

5. De aanvraag wordt in de situatie waarin de S&O-inhoudingsplichtige in het S&O-referentiejaar spouwen- of ontwikkelingswerk heeft verricht voor een S&O-verklaring is verstrekt, slechts in behandeling genomen indien hij uiterlijk bij de indiening van de aanvraag opgave heeft gedaan van de burgerservicenummers van zijn werknemers die dat spouwen- of ontwikkelingswerk hebben verricht.

6. Bij ministeriële regeling van Onze Minister van Financiële Zaken worden regels gesteld omtrent de wijze waarop de opgave van de burgerservicenummers bedoeld in het vijfde lid moet

worden gedaan, waarbij in het algemeen of voor groepen van gevallen kan worden bepaald dat de opgave van die burgerservicenummers uitloeiend op elektronische wijze kan worden gedaan.

C. Artikel 25 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het vierde lid komt te luiden:

4. Het gemiddelde uurloon wordt geësteld op het uurloon dat de S&O-inhoudingsplichtige in het S&O-referentiejaar gemiddeld heeft betaald aan zijn werknemers die in dat jaar spreu- en ontwikkelingswerk hebben verricht waarvoor een S&O-verklaring is verstrekt. Het gemiddelde uurloon wordt daarbij geësteld op de som van de door de S&O-inhoudingsplichtige aan deze werknemers in het S&O-referentiejaar betaalde lonen gedeeld door de som van de in het S&O-referentiejaar door de S&O-inhoudingsplichtige aan deze werknemers verleende uren nadat de som van de verleende uren is vermenigvuldigd met 0,85; de uitkomst van deze deling wordt naar boven afgerond op een veelvoud van 65. Het gemiddelde uurloon wordt aldus bepaald aan de hand van de gegevens zoals die blijken uit de polisadministratie van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen op een bij ministeriele regeling van Onze Minister van Economische Zaken vast te stellen peildatum gelegen in het kalenderjaar volgende op het S&O-referentiejaar. Indien de berekening aan de hand van de gegevens op de peildatum leidt tot een evident onjuist gemiddeld uurloon, wordt het gemiddelde uurloon bepaald aan de hand van de juiste gegevens zoals die blijken na uitvraag daarvan bij de S&O-inhoudingsplichtige door Onze Minister van Economische Zaken. Ingeval de S&O-inhoudingsplichtige in het S&O-referentiejaar geen spreu- en ontwikkelingswerk heeft verricht waarvan hij over een S&O-verklaring beschikt, geldt een gemiddeld uurloon van €20.

2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:

6. In afwijking van artikel 1, eerste lid, onderdeel c, is het loon, bedoeld in het vierde lid, het loon in de zin van de Wet op de loonbelasting 1964, zonder de verminderingen als bedoeld in dat onderdeel.

Artikel V

Aan artikel 59, eerste lid, van de Wet financiering sociale verzekeringen wordt toegevoegd:
/artikel 32d van de Wet op de loonbelasting 1964 is slechts van overeenkomstige toepassing indien degenen aan wie het loon wordt uitgekeerd, werkgelven van de werknemer is.

Artikel VI

De Wet op de vennootschapsbelasting 1969 wordt als volgt gewijzigd:

A. PM

B. Aan artikel 25, eerste lid, wordt een 2a toegevoegd, luidende: Ten aanzien van een heffingsplichtige die is aangemerkt als een heffingsinstelling als bedoeld in artikel 26, wordt de dividendbelasting niet als een verheffing aangewezzen.

C. Artikel 20, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan het slot van de aanhef vervalt de dubbele punt.

2. Voor de tekst van onderdeel a vervalt de aanduiding "a.". Voorts wordt aan het slot de puntkomma vervangen door een punt.

3. Onderdeel b vervalt.

Artikel VII

De Wet op de dividendbelasting 1969 wordt als volgt gewijzigd:

A. In artikel 4c, eerste lid, aan het slot wordt "Indien het totale bedrag van de inkoop in het kalenderjaar niet meer bedraagt dan" vervangen door "voor zover het totale bedrag van de inkoop in het kalenderjaar niet meer bedraagt dan". Voorts wordt "vermindert met de bedragen aan inkoop van aandelen volgens dit artikel in de voorgaande vier kalenderjaren" vervangen door "vermindert met de bedragen aan inkoop van aandelen ter zake waarvan inhouding op de voet van dit artikel in de voorgaande vier kalenderjaren afdienwege is gebleven".

B. In artikel 10 vervalt het tweede lid onder vernummering van het derde en vierde lid tot tweede en derde lid.

C. Artikel 11, derde lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan het slot van de aanhef vervalt de dubbele punt.

2. Voor de tekst van onderdeel 1^a vervalt de aanduiding "1^a". Voorts wordt aan het slot "; of" vervangen door een punt.

3. Onderdeel 2^a vervalt.

D. Na artikel 11 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 11a

1. Een inhoudingsplichtige die voor de heffing van de vennootschapsbelasting is aangemerkt als beleggingsinstelling als bedoeld in artikel 28 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 mag op de ingevolge artikel 7, vierde lid, op aangifte af te dragen belasting een vermindering toepassen wegens ten laste van hem ingehouden dividendbelasting en buitenlandse bronheffing.

2. De in het eerste lid bedoelde vermindering is gelijk aan het gezamenlijke bedrag van de ten laste van de inhoudingsplichtige ingehouden dividendbelasting en buiten Nederland ingehouden en drukende belastingen aan de bron op de opbrengsten van aandelen, winstbewijzen en geldleningen, voor zover deze dividendbelasting en buitenlandse bronheffingen zijn ingehouden op een tijdstip dat de inhoudingsplichtige is aangemerkt als beleggingsinstelling als herleidt in het eerste lid en deze belastingen nog niet eerder in mindering zijn gekomen. De eerste verzin is slechts van toepassing op

belasting naar opbrengsten met betrekking waartoe de inhoudingsplichtige de uiteindelijk gerechtigde is; artikel 4, zevende lid, is van overeenkomstige toepassing.

3. Indien de inhoudingsplichtige als dochtermaatschappij deel uitmaakt van een fiscale eenheid in de zin van artikel 15, eerste lid, van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 worden de ten laste van haar ingehouden dividendbelasting en buitenlaadse bronheffingen voor de toepassing van de vermindering op de voet van het eerste lid toegerekend aan de moedermaatschappij van die fiscale eenheid. Ingeval vóór het uit vland komen van die fiscale eenheid ten laste van de inhoudingsplichtige dividendbelasting en buitenlaadse bronheffingen zijn ingehouden die nog niet op de voet van het eerste lid tot een vermindering hebben geleid, worden zij toegerekend aan de moedermaatschappij. Bij een verlokking van de fiscale eenheid blijven dividendbelasting en buitenlaadse bronheffingen die nog niet op de voet van het eerste lid tot een vermindering hebben geleid achter bij de moedermaatschappij.

Artikel VIII

Artikel 2, eerste lid, onderdeel b, van de Wet op de kansspelbelasting komt te luiden:

b. prijzen en premies, uitgeloot ten behoeve van de deelnemers aan een prijsvraag van welke aard ook, tenzij een wetenschappelijke of kunstzinnige prestatie wordt gevorderd, dan wel een prestatie waarmee het algemeen maatschappelijk belang wordt gediend.

Artikel IX

De Wet op belastingen van rechtverkeer wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het derde lid, onderdelen a en b, komt te luiden:

a. als natuurlijk persoon, al dan niet tezamen met zijn echtgenoot, zijn bloed- en

aanverwanten in de rechte lijn en in de tweede graad van de zijlinie of een verbonden lichaam, voor ten minste een derde gedeelte, en, al dan niet tezamen met zijn echtgenoot, voor meer dan zeven procent belang in het lichaam heeft;

b. als rechtspersoon, al dan niet tezamen met een verbonden lichaam of een verbonden natuurlijk persoon, voor ten minste een derde gedeelte belang in het lichaam heeft.

2. Het vierde lid komt te luiden:

4. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdeel a, heeft, wanneer een lichaam voor ten

minste een derde gedeelte belang heeft in een ander lichaam, bij het bepalen van zijn bezittingen naar evenredigheid toerekening plaats van de bezittingen en schulden van het andere lichaam.

3. Het vijfde lid, onderdeel a, komt te luiden:

a. wordt onder degene die een belang heeft mede verstaan degene die, anders dan als

gaaftnuder, rechtthbbende is op rechten waarvan het in dat lid bedoelde belang is afderwipen, alsmede degene die rechtthbbende is op de coosomische eigendom van dat belang. Deze rechten en

economische eigendom worden geacht een belang in het lichaam te vertegenwoordigen dat overeenkomt met het belang dat kan worden toegekend aan de aandelen waarop ze betrekking hebben.

4. Het vijfde lid, onderdeel c, komt te luiden:

c. wordt ter vaststelling van het belang van de verkrijger, bij:

- samenloop van middellijk belang via een verbonden lichaam met het belang van het verbonden lichaam, uitsluitend het belang van het verbonden lichaam in aanmerking genomen,
- samenloop van middellijk belang van een verbonden lichaam of een verbonden natuurlijk persoon via de verkrijger met het belang van de verkrijger, uitsluitend het belang van de verkrijger in aanmerking genomen; en
- samenloop van belang bij wege van economische eigendom met belang bij wege van juridische eigendom, dan wel van beide eigendom met vruchtgebruik, het belang slechts eenmaal in aanmerking genomen.

B. in artikel 15, eerste lid, wordt na onderdeel r een onderdeel ingevoegd, luidende:

s. van naturegrond, daeronder begrepen de rechten van erfpacht of bekoming doorop, waarvan de inrichting en het beheer geheel of tengeenroeg geheel duurzaam zijn afgestemd op het behoud en de ontwikkeling van naturen en landschap. De belasting die door toepassing van deze bepaling niet is geheven, is alsnog verschuldigd indien binnen tien jaren na de verkrijging niet langer sprake is van naturegrond. De vorige volzin is niet van toepassing indien binnen de afgeleverde termijn de vrijstelling als bedoeld in onderdeel q van toepassing is en blijft.

Artikel X

De Natuurschoonwet 1928 wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 9a komt te luiden:

Artikel 9a

Ter zake van de verkrijging van een landgoed is geen overdrachtsbelasting verschuldigd.

B. Artikel 9c komt te luiden:

Artikel 9c

De belasting die door toepassing van artikel 9a niet is geheven, is alsnog verschuldigd indien met betrekking tot het landgoed een beschikking wordt genomen als bedoeld in artikel 3a, eerste lid, dan wel binnen een tijdvak van 25 jaren na de verkrijging zich een van de in artikel 3, derde, vierde en zevende lid genoemde gevallen voordoet.

Artikel XI

De Wet op de omzetbelasting 1966 wordt als volgt gewijzigd:

A. In artikel 11, eerste lid, onderdeel g, onder 1°, wordt "de diensten door beroepsaars van een beroep waarvoor regels zijn gesteld bij of krachtens de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg; de diensten door psychologen en door landtechnici; de leveringen van landprethoeven;" vervangen door "de diensten op het vlak van de gemeentelijk medische verzorging van de mens door beroepsaars van een medisch of paramedisch beroep die een op het verlenen van deze diensten gerichte opleiding hebben gevolgd waarvoor regels zijn gesteld bij of krachtens de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg; de gezondheidskundige verzorging van de mens door psychologen en pedagogen; de diensten die door tandtechnici als zodanig worden verricht; de leveringen van landprethoeven door tandartsen en landtechnici".

B. In tabel II, onderdeel a, post 3, wordt "luchtvaartuigen, welke hoofdzakelijk als openbaar vervoermiddel in het internationaal verkeer zullen worden gebruikt" vervangen door "luchtvaartuigen welke worden gebruikt door luchtvaartmaatschappijen die zich hoofdzakelijk op het betreden internationale verkeer toelagen".

Artikel XII

De Wet belasting zware motorvoertuigen wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

1. Onderdeel e vervalt onder verbetering van de onderdelen f, g en h tot onderdelen a, f, en g.
2. In onderdeel f (nieuw) wordt "genoemd onder f" vervangen door "genoemd onder e".
3. In onderdeel g (nieuw) wordt "genoemd onder f" vervangen door "genoemd onder a".

B. Hoofdstuk V vervalt.

C. In artikel 13 vervalt het tweede lid onder vernummering van het derde lid tot tweede lid.

D. In artikel 18, eerste lid, vervalt de laatste zin.

E. In artikel 20 vervallen het derde en vierde lid.

Artikel XIII

De Wet belastingen op milieugrondslag wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

1. Onderdeel h vervalt.
2. Onderdeel i wordt gewijzigd in:

D. Artikel 10a vervalt.

C. Artikel 36e wordt als volgt gewijzigd:

1. Het negende lid vervalt onder vernummering van het tiende lid tot negende lid.

2. In het negende lid (nieuw) vervallen de zinnen en "en negende" en "onderscheidenlijk negende".

D. In artikel 36n, tweede lid, vervalt "en negende".

Artikel XIV

Aan artikel 8 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen worden vier leden toegevoegd, luidende:

8. De inspecteur kan bepalen dat een ander bedrag aan belastbaar loon in aanmerking wordt genomen dan het bedrag, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b.

9. De inspecteur stelt het belastbare loon, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, dan wel het belastbare loon, bedoeld in het achtste lid, vast indien een geschil over de hoogte van het belastbare loon bestaat.

10. Indien er grond is voor het vermoeden dat het belastbare loon met toepassing van het negende lid tot een te laag bedrag is vastgesteld, kan de inspecteur dit herzien. Bij deze herziening is, in afwijking in zoverre van de Algemene wet bestuursrecht, artikel 16, eerste tot en met vierde lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen van overeenkomstige toepassing.

11. Een beschikking op grond van het negende of tiende lid wordt aangemerkt als een voor bezwaar vatbare beschikking als bedoeld in hoofdstuk V van de Algemene wet inzake rijksbelastingen.

Artikel XV

De Wet kinderopvang zoals deze geldt voor het boekingsjaar 2005 wordt als volgt gewijzigd:

A. Aan artikel 8 worden vier leden toegevoegd, luidende:

3. De inspecteur kan bepalen dat een ander bedrag aan belastbaar loon in aanmerking wordt genomen dan het bedrag, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b.

4. De inspecteur stelt het belastbare loon, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, dan wel het belastbare loon, bedoeld in het derde lid, vast, indien een geschil over de hoogte van het belastbare loon bestaat.

5. Indien er grond is voor het vermoeden dat het belastbare loon met toepassing van het vierde lid tot een te laag bedrag is vastgesteld, kan de inspecteur dit herzien. Bij deze herziening is, in

afwijking in zoverre van de Algemene wet bestuursrecht, artikel 16, eerste tot en met vierde lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen van overeenkomstige toepassing.

Is te en beschikking op grond van het vierde of vijfde lid wordt aangemerkt als een voor bezwaar vatbare beschikking als bedoeld in hoofdstuk V van de Algemene wet inzake rijksbelastingen.

B. In artikel 16, tweede lid, wordt voor de punt aan het slot ingevoegd, of, zolang geen aanslag inkomstenbelasting is vastgesteld, de wijziging aan de Inspecteur bekend is geworden.

Artikel XV

In artikel XIII van de Wet van 14 december 2005 houdende wijziging van enkele belastingwetten ter vermindering van administratieve lasten (wijzigingsplan "paarse kinkadil") (Stb. 681) wordt treedt artikel V, onderdeel A, in werking met ingang van 1 januari 2006" vervangen door treedt artikel V, onderdeel A, in werking met ingang van een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Artikel XVI

Indien het bij koninklijke boodschap van 6 oktober 2005 ingediende voorstel van wet tot wijziging van de Algemene wet inzake rijksbelastingen en van enige andere wetten, in het kader van het verscherpen van de fiscale rechtshandhaving en het voorkomen van belastingmijnen (Verscherping fiscale rechtshandhaving) (Kamerstukken II 2005-06, 30 322) tot wet is of wordt verheven, wordt in artikel I, onderdeel Babis, van die wet "een jaar" vervangen door: dertien weken.

Artikel XVIII

Indien het bij koninklijke boodschap van 8 oktober 2005 ingediende voorstel van wet tot wijziging van de Algemene wet inzake rijksbelastingen en van enige andere wetten in het kader van het versterken van de fiscale rechtshandhaving en het verkorten van beslisteterminen (Versterking fiscale rechtshandhaving) (Kamerstukken II 2005/06, 30 322), tot wet is of wordt verheven en artikel VII, artikel VII, derde lid, en artikel IX, derde lid, van die wet in werking zijn getreden, worden de volgende wetten met ingang van die inwerkingtreding als volgt gewijzigd:

A. in artikel 236, tweede lid, van de Gemeentewet wordt na "gemeenteambtenaar" ingevoegd, in afwijking van artikel 7:10, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht,

B. in artikel 30, achtste lid, van de Wet waardering onroerende zaken wordt na "gemeenteambtenaar" ingevoegd, in afwijking van artikel 7:10, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht,

C. in artikel 131 van de Waterschapswet wordt na de zinsnede "het eerstbestede bestuur" ingevoegd, in afwijking van artikel 7:10, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

Artikel XIX

1. In afwijking van artikel 22, vierde lid, van de Wet vermindering atracbt loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen wordt de toelating op een konvooj die is gedaan voor het tijdsip van inwerkingtreding van artikel IV en betrekking heeft op een periode die aanvangt met dat tijdsip, gegeven binnen vier maanden na het tijdsip van die inwerkingtreding.

2. In afwijking van artikel 22, vijfde lid, van de Wet vermindering atracbt loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen wordt een aanvraag die is gedaan voor het tijdsip van inwerkingtreding van artikel IV en betrekking heeft op een periode die aanvangt met dat tijdsip, nog in behandeling genomen indien de S&O-inhoudingsplichtige de opgave van de budgetservicenummers uiterlijk op 31 januari van het kalenderjaar waarin de inwerkingtreding is gelopen, heeft gedaan.

Artikel XX

PM

Artikel XXI

Indien het bij Koninklijke boodschap van 24 november 2006 ingediende voorstel van wet tot wijziging van de Wet belastingen op milieu-goedslag (Wijziging van de Wet belastingen op milieu-goedslag), Kamerstukken II 2006/07, 30 877, nadat het tot wet is verheven, eerder in werking treedt dan deze wet, wordt deze wet als volgt gewijzigd:

A. In artikel XIII, onderdeel A, wordt "Artikel 8" vervangen door: Artikel 10.

B. Artikel XIII, onderdeel C, komt te luiden:

C. In artikel 36e vervalt het vijfde lid.

C. Artikel XIII, onderdeel D, komt te luiden:

D. In artikel 36e, eerste lid, wordt "derde lid en met vijfde lid" vervangen door: derde en vierde lid.

Artikel XXII

1. Deze wet treedt in werking met ingang van 1 januari 2003, met dien verstande dat artikel XIV terugverlet tot en met 1 januari 2006 en artikel XV tot en met 1 januari 2005.

2. In afwijking van het eerste lid treden de artikelen IV, XII, en XX in werking op een bij Koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

3. De wijziging ingevolge artikel III, onderdeel E, eerste lid, en onderdeel F, eerste lid vinden voor het eerst toepassing voor mededelingen betreffende S&O-verklaringen die betrekking hebben op het kalenderjaar 2008 of op een gedeelte van dat kalenderjaar.

4. De wijziging ingevolge artikel VII, onderdeel A, vinden toepassing op de opbrengst van de in artikel 1 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde aandelen, wisbeveelden en geldleningen, die op of na 1 januari 2003 ter beschikking is gesteld.

5. De wijziging ingevolge artikel VII, onderdeel B, vindt met betrekking tot een vennootschap die voor de heffing van de vennootschapsbelasting wordt aangemerkt als beleggingsinstelling als bedoeld in artikel 28 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 voor het eerst toepassing met betrekking tot de opbrengst van de in artikel 1 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde aandelen, wisbeveelden en geldleningen, die aan deze vennootschap ter beschikking is gesteld in het boekjaar voor de heffing van de vennootschapsbelasting, dat aanvangt op of na 1 januari 2006.

6. De wijziging ingevolge artikel VII, onderdeel D, vindt met betrekking tot een inhoudingsplichtige die voor de heffing van de vennootschapsbelasting wordt aangemerkt als beleggingsinstelling als bedoeld in artikel 28 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 voor het eerst toepassing met betrekking tot ten laste van de inhoudingsplichtige ingehouden dividendbelasting en buiten Nederland ingehouden en drukende belastingen aan de bron op de opbrengsten van aandelen, wisbeveelden en geldleningen, die zijn ingehouden op opbrengsten die ter beschikking zijn gesteld in het boekjaar voor de heffing van de vennootschapsbelasting, dat aanvangt op of na 1 januari 2008.

7. PM

8. In afwijking van het eerste lid treedt artikel XVI in werking op 31 december 2007.

Artikel XXIII

Deze wet wordt aangehaald als: Overige fiscale maatregelen 2003

Laaten en bevelen dat dezen in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige handhaving aan de hand zullen houden.

Gegeven

De staatssecretaris van Financiën,

Wijziging van enkele belastingwetten en enige andere wetten (Overige Fiscale Maatregelen 2008)

Memorie van toelichting

Inhoudsopgave

I. ALGEMEEN	3
1. Inleiding	3
2. PM	3
3. Aanpassing zeevaartregelingen	3
4. Invoering aanwijzingsbevoegdheid buitenlandse algemeen nut beogende instellingen	3
5. Loonbelasting	4
5.1. Toepassing Jersiggehandicaptenkorting	4
5.2. Aanpassing doorbetaaldloonregeling	4
5.3. Voortzetting tijdelijke regeling (loon in, loon over)	4
6. Vereenvoudiging afdrachtvermindering opuren en ontvakkingswerk	5
7. Dividendbelasting	7
7.1. Omzetting suggestieafregeling in afdrachtvermindering	7
7.2. Versoepeling vrijstelling inkoop eigen aandelen	8
8. Hithertoe vrijstelling kansspelbelasting prijswinnen	8
9. Overdrachtsbelasting	8
9.1. Bestrijding constructies omzeiende zaakwischamen	8
9.2. Uitreiking vrijstelling natuur	10
10. Omzetbelasting	11
10.1. Aanpassing vrijstelling medische diensten	11
10.2. Toepassing uitkering voor luchtvaartuigen	12
11. Overgang naar een digitaal kantoornet	15
12. Automatische incasso motorrijtuigenbelasting vrachtauto's	15
13. Afschafing spaarwettenvrijstelling in de grondwaterbelasting	16
14. Afschafing verlegging belastingplicht energiebelasting	16
15. Verkorting bediinstellingen Algemene wet inzake rijksbelastingen	10
16. Verbetering rechtbescherming inkomenshankelijke regelingen	16
17. EU aspecten	17
18. Budgettaire aspecten	18

19. Uitvoeringskosten Belastingdienst.....	18
20. Gevolgen voor bedrijfsleven en burger.....	19
II. ARIJK: LSGEWIJZ: TOELICHTING.....	19

I. ALGEMEEN

1. Inleiding

PM

2. PM

PM

3. Aanpassing zeevaartregelingen

Er wordt een drietal wijzigingen aangebracht met betrekking tot de zonageregeling in de Wet inkomstenbelasting 2001 en de afdrachtvermindering zeevaart in de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volkswagenzekeringen (WVA). Beide regelingen worden op hun punt van de term sleep- en hulpverleningswerkzaamheden en de definitie van het begrip zee gestroomlijnd. Tevens worden de regelingen verder in lijn gebracht met de richtsnoeren van de Europese Commissie. Daarnaast wordt de afdrachtvermindering zeevaart van 40% van het loon van de in de EU of EER wonende zeevarende ook van toepassing als op grond van Europees recht een uitzondering geldt op de regel dat de zeevarende in het vreemde is verzekerd.

4. Invoering aanwijzingsbevoegdheid buitenlandse algemeen nut beogende instellingen

In het Belastingplan 2006 is vastgelegd dat de verlegingskeer van het regime voor algemeen nut beogende instellingen (ANBI's) met ingang van 1 januari 2008 wordt uitgebreid tot instellingen gevestigd in de Europese Unie, de Nederlandse Antillen, Aruba of een aangewezen mogendheid. Kwalificatie als ANBI is van belang voor de giffenafreken in de inkomstenbelasting- en vennootschapsbelasting en de vrijstellingen in het successie- en schenkingsrecht. Het is de bedoeling alleen die mogelijkheden aan te wijzen waarmee Nederland een verdrag heeft gesloten dat voorziet in de uitwisseling van inlichtingen tussen de belastingadministraties van beide verdragspartners. Om te voorkomen dat thans kwalificerende instellingen die niet zijn gevestigd in een EU lidstaat, de Nederlandse Antillen, Aruba of een dergelijke aangewezen mogendheid na 1 januari 2008 per definitie buiten de boot vallen voor de giffenafreken in de inkomstenbelasting of de kwijtscheldingsfaciliteit in het successie- en schenkingsrecht, wordt in een aanvullende aanwijzingsmogelijkheid voorzien (zo'n aanvullende ministeriële bevoegdheid bestaat ook onder het regime dat geldt tot 1 januari 2005). Om redenen van controle en handhaving kan de minister aanvullende voorwaarden op het niveau van de instelling stellen.

5. Loonbelasting

5.1. Toepassing jonggehandicaptenkorting

De toepassing van de jonggehandicaptenkorting in de loonbelasting wordt uitgeweid. Reden hiervoor is niet niet in alle gevallen al in de loonbelasting met deze heffingskorting rekening kan worden gehouden. Eerder heeft ook de Tweede Kamer der Staten-Generaal hier aandacht voor gevraagd. De jonggehandicaptenkorting is bestemd voor personen die recht hebben op een uitkering op basis van de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten (Wv Jong). Bestaat er recht op deze uitkering, maar wordt deze feitelijk niet uitgeteerd omdat de uitkingsgerechtigde andere inkomsten heeft, dan kan de jonggehandicaptenkorting niet in de loonbelasting worden toegepast. Om te voorkomen dat de korting dan pas na afloop van het kalenderjaar in de inkomstenbelasting kan worden vergolden, wordt de mogelijkheid in het leven geroepen om ook in deze situaties al in de loonbelasting rekening te houden met de jonggehandicaptenkorting.

5.2. Aanpassing doorbetaaldloonregeling

Door aanvaarding van het amendement De Nieuwe tot 8 oktober wordt het loon van de directeur-grootaandeelhouder die enig werknemer is van zijn BV met ingang van 1 januari 2008 niet langer in de loonbelasting betrokken.¹ Het loon van deze directeur-grootaandeelhouders wordt reeds reeds in de inkomstenbelasting betrokken. Zonder nadere regelgeving zou deze wijziging onwenselijke gevolgen hebben voor een regeling die in de praktijk bekend staat als doorbetaaldloonregeling of afgebaarloonregeling. Deze regeling houdt in dat in geval een werknemer van werkgever A uit hoortte van zijn dienstbetrekking bij A ook werkzaam is bij werkgever B, werkgever B geen loonbelasting hoeft in te houden mits hij het loon uitbetaalt aan werkgever A. De onwenselijke gevolgen zouden zijn dat in situaties dat de directeur-grootaandeelhouder enig werknemer is, de doorbetaaldloonregeling niet meer van toepassing zou kunnen zijn. Om dat de doorbetaaldloonregeling ook in deze situaties in een behoorlijke vorm kan voortduren op Kamervragen over de sociale verzekeringsplicht van directeur-grootaandeelhouders, wordt de doorbetaaldloonregeling gewijzigd zodat deze regeling ook in een dergelijke situatie van toepassing kan vinden.² Deze wijziging van de doorbetaaldloonregeling geldt mutatis mutandis ook voor de premieheffing werknemersverzekeringen.

5.3. Voorzetting tijdelijke regeling (loon in, loon over)

Loon wordt in beginsel toegerekend aan het tijdstip waarin het is betaald. Omdat de administratieve systemen van sommige werkgevers anders waren ingericht en het niet was gewenst dat deze werkgevers hun administratie op korte termijn moesten aanpassen, is zij de inwerkingtreding van de Wet financiering sociale verzekeringen met betrekking tot het jaar 2006 geregeld dat werkgevers het in een bepaald tijdvak uitbetaalde loon onder voorwaarden mogen toerekenen aan de verstreken loontijdvakken waarop het loon betrekking heeft. Deze regeling is voor het jaar 2007 verlengd. Omdat voor een de initatieve regeling meer informatie nodig is, wordt deze regeling ook voor het jaar 2008

¹ Kamerstukken II 2006/07, 30 894, nr. 12 (Hedruk).

² Aanhangsel Handelingen I 2006/07, nr. 2208.

verleend. Verwezen zij naar de brief van de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 10 april 2007.¹

6. Vereenvoudiging afdrachtvermindering speur- en ontwikkelingswerk

Er wordt een aantal wijzigingen aangebracht ten behoeve van een verdere vereenvoudiging van de Wet bevordering speur- en ontwikkelingswerk (WBSO). De WBSO is de voornaamste voor de afdrachtvermindering speur- en ontwikkelingswerk (S&O-afdrachtvermindering) in de Wet vermindering afdracht belasting en premie voor de volkswaerkeren (WWV) en de afdracht speur- en ontwikkelingswerk in de Wet inkomstenbelasting 2001 (Wet IS 2001). De wijzigingen zien vooral op de berekening van het gemiddelde uurloon (ook wel aangeduid als S&O-uurloon). Dit uurloon is, naast het aantal verrichtte uren aan speur- en ontwikkelingswerk, bepalend voor de hoogte van de toe te kennen afdrachtvermindering. Tot 2006 mocht de S&O-inhoudingsplichtige een ingevulde loonberekening per werknemer maken. Thans geldt een overgangsregeling, waarbij het uurloon wordt gebaseerd op historische gegevens ten wel-31 afwezigheid daarvan – op een forfaitair bedrag. In het Belastingplan 2007 is het voornemen aangekondigd om per 1 januari 2008 een vereenvoudigde berekeningswijze in te voeren. Die vereenvoudigde berekeningswijze is in het onderhavige verslagvoorstel opgenomen, maar zal nog niet in werking kunnen treden per 1 januari 2008. Reden daarvoor is dat bij de vereenvoudigde berekeningswijze gebruik wordt gemaakt van gegevens uit de polisadministratie van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (UWV). Voor de afdrachtvermindering over 2008 zou daarbij gebruik moeten worden gemaakt van gegevens over het jaar 2006. De polisadministratie is operationeel sinds 1 januari 2006. Echter, door diverse factoren ontbreken er op dit moment te veel gegevens in de polisadministratie over het kalenderjaar 2006 en is de kwaliteit van de beschikbare gegevens niet altijd voldoende. Op het moment van de ontwikkeling van de plannen voor de berekening van het gemiddelde uurloon voor de S&O-afdrachtvermindering waren deze startproblemen niet voorzien. Hoeveel er thans hard aan wordt gewerkt om die problemen op te lossen, zal de polisadministratie per 1 januari 2008 nog niet voldoende op orde zijn om deze vereenvoudigde berekeningswijze met ingang van die datum in te voeren. Daarom wordt in ieder geval voor het jaar 2008 nog uitgegaan van de huidige overgangsregeling. Hiervoor is gekozen omdat deze regeling – hoewel dus wordt uitgegaan van gedeeltelijke gegevens – eenvoudig is en bekend is bij S&O-inhoudingsplichtigen. Daarbij zal, omdat in de overgangsregeling moet worden uitgegaan van de S&O-uren uit 2005, een indexatie worden toegepast. Voor S&O-inhoudingsplichtigen die in 2005 geen speur- en ontwikkelingswerk hebben verricht voorafgaand aan de S&O-verklaring beschikken, wordt het huidige forfaitair met ingang van 1 januari 2000 verhoogd van €20 naar €29 (het gemiddelde uurloon van alle S&O-inhoudingsplichtigen die in 2007 geen gebruik maakten van het forfait in 2007). De berekeningswijze van het gemiddelde uurloon voor 2008 leidt tot een budgettaire derving van €7 miljoen. Daarvan wordt €4 miljoen vercompenseerd door de indexatie van het gemiddelde uurloon 2005 met 2% (eenmalig in 2003) en €3 miljoen door de verhoging van het forfaitaire uurloon van €20 naar €29 (structuureel).

¹Kamerstukken II 2005/07:20-448, nr. 328.

Nieuwe berekeningswijze

De nieuwe berekeningswijze waarbij gebruik wordt gemaakt van gegevens uit de polis zal in werking treden op een bij Koninklijk besluit te bepalen tijdstip. Voor die berekeningswijze hoeven werkgevers niet opnieuw gegevens aan te leveren die zij al eerder via de aangifte loonheffingen hebben verschaft. Het S&O-urloon zal worden berekend met behulp van gegevens zoals die op een bepaalde peildatum zijn opgenomen in de polisadministratie van het UWV. Het gaat daarbij om de (fiscale) loonen en de verloonde uren van de werknemers die S&O hebben verricht in het tweede kalenderjaar voortvloeiende aan het kalenderjaar waarop de afdrachtvermindering betrekking heeft (S&O-referentiejaar).

Indien in het S&O-referentiejaar geen spoor- en ontwikkelingsverdiert is vermeld wanneer een S&O-verklaring is afgegeven, zal overeenkomstig de huidige systematie een forfaitair urloon gelden. De forfaitaire urloon bedraagt per 1 januari 2008 €29.

De nieuwe berekeningswijze voor het gemiddelde urloon met behulp van de polisadministratie (inwerkingtreding bij KB) leidt tot een structurele derving van €14 miljoen. Dit wordt veroorzaakt doordat in deze berekening wordt uitgegaan van een standaard aantal verlofuren van 15% van het aantal verloonde uren, terwijl tot de inwerkingtreding van de plannen met de polis wordt uitgegaan van een lager vastgesteld standaard aantal verlofuren of van het werkelijke aantal verlofuren. Het gemiddelde aantal werkelijke verlofuren ligt tussen de 10 en 12%.

Ten behoeve van de nieuwe berekeningswijze zal het UWV gegevens uit de polisadministratie voorafkijken aan de minister van Economische Zaken (SenterNovem). De Belastingdienst zal op grond van een overeenkomst met het UWV aan het UWV de bevoegdheid verlenen om het fiscale loon (gegevens van de Belastingdienst) uit de polisadministratie namens de Belastingdienst te verspreken aan de minister van Economische Zaken ten behoeve van de S&O-urloonberekening. De nieuwe regeling met bijbehorende gegevensuitwisseling is voorgelegd aan het College Bescherming Persoonsgegevens en heeft het College geen aanbeveling gegeven tot opmerkingen.

Met ingang van 1 januari 2008 wordt nog een aantal andere wijzigingen aangebracht ter vereenvoudiging van de WBSO. Ten eerste gaat het om een verminderde frequentie van de mededelingsplicht voor de S&O-inhoudingsplichtige bij overtreffing van de marge (dat wil zeggen dat het daadwerkelijke aantal S&O-uren afwijkt van het voorgeschatte aantal uren waarvan de S&O-verklaring uitgaat en daarbij bepaalde marges worden overschreden) en, in samenhang daarmee, een verminderde frequentie voor de afgifte van een correctie-S&O-verklaring die volgt op een mededeling van de S&O-inhoudingsplichtige aan SenterNovem. Hierdoor wordt het maximale aantal correctie-mededelingen van drie per kalenderjaar teruggebracht naar maximaal één. Daarnaast wordt, in verband met in de praktijk gebleken knelpunten, de termijn waarin een correctie-S&O-verklaring in de aangifte voor de loonheffingen moet worden verwerkt, met een aansluitendak te verlengd.

Verder wordt de mogelijkheid gecreëerd om bij ministeriële regeling de S&O-inhoudingsplichtige te verplichten tot het op elektronische wijze indienen van de aanvraag en de mededeling. Dit sluit aan bij

de thans al gangbare praktijk en de verdere digitalisering van de maatschappij en leidt tot een vereenvoudigde en snellere verwerking door de toelaf van benodigde gegevens. Tot slot wordt de mededelings termijn bij de S&O-aftrek in de inkomstenbelasting in geval van besteding van minder dan 500 uren aan speur- of ontbuitingswerk verlengd met een maand. Deze termijn wordt daarmee in overeenstemming gebracht met de mededelings termijn voor de S&O-inhoudingsplichtige in geval van marge overschrijding bij de S&O-aftrekvermindering.

7. Dividendbelasting

7.1. Omzetting terugpaasgeving in afdrachtvermindering

Een inhoudingsplichtige die voor de vennootschapsbelasting als fiscale beleggingsinstelling is aangemerkt, is voor die belasting onderworpen aan een nutaafrek ten van de voorwaarden om voor dat taafrek in aanmerking te komen, is dat de beleggingsinstelling haar winst (bijvoorbeeld dividend, rente en huur) binnen acht maanden na afloop van het boekjaar als dividend uitkeert aan haar aandeelhouders. Op die uitkering moet Nederlandse dividendbelasting worden ingehouden, zodat heffing over de winst van de beleggingsinstelling is gewaarborgd.

Een beleggingsinstelling die dividend ontvangt op haar belegging in een Nederlandse vennootschap kan de Nederlandse dividendbelasting die ten laste van haar is ingehouden, verrekenen met de door haar verschuldigde vennootschapsbelasting. In verband met het nutaafrek is de door de beleggingsinstelling verschuldigde vennootschapsbelasting nihil, waardoor de aanslag feitelijk resulteert in een terugpaas van de ten laste van de instelling ingehouden dividendbelasting. De aanslag vennootschapsbelasting kan worden vastgesteld tot drie jaren na afloop van het boekjaar, terwijl de beleggingsinstelling al binnen acht maanden na afloop van het boekjaar aan haar uitkeerplichting moet voldoen. Daarom bestaat voor een beleggingsinstelling de mogelijkheid om de dividendbelasting die ten laste van haar is ingehouden, al op een eerder tijdstip terug te vorderen.

Per 1 augustus 2007 kunnen ook in het buitenland gevestigde vennootschappen met een Nederlandse vaste inrichting onder voorwaarden als beleggingsinstelling kunnen worden aangemerkt. Dit heeft tot gevolg dat de oerlijke buitenlandse vennootschappen ongemild recht krijgen op terugpaas van Nederlandse dividendbelasting. Hierdoor gaat feitelijk een Nederlandse belastingclaim op Nederlandse binnen verloren. Bij de beleggingsinstelling wordt namelijk vanwege het nutaafrek geen vennootschapsbelasting geheven over de winst van de vaste inrichting. Daarnaast kan geen Nederlandse dividendbelasting worden geheven bij uitdeling, omdat de beleggingsinstelling niet in Nederland is gevestigd.

Om de bijdragen in punt nieuwe te beperken, wordt de huidige terugpaasgeving omgezet in een afdrachtvermindering binnen de dividendbelasting. Deze afdrachtvermindering houdt in dat de beleggingsinstelling op de door haar af te dragen dividendbelasting een vermindering mag toepassen ter grootte van de dividendbelasting die ten laste van haar is ingehouden. Om geen onderscheid te maken met ten laste van de fiscale beleggingsinstelling ingehouden en drukkende buitenlandse bronbelasting, zal ook deze volledig in aanmerking kunnen worden genomen bij de berekening van de afdrachtvermindering. De huidige regeling inzake toegenomen toegenomen voor buitenlandse bronheffingen kan daarmee komen te vervallen. Daarmee wordt tevens de aanleiding voor de procedure voor het

Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in de zaak C-194/6 (Orange Europeen Smallcap Fund) weggenomen.

De budgettaire derang van de in dit voorstel opgenomen afdrachteminvering bedraagt jaarlijks circa €5 miljoen. Daar staat tegenover het vervallen van de huidige terugaafregeling en daarmee ook dat een toekomstige budgettaire derving als gevolg van een ruimere toepassing van de terugaafregeling dividendbelasting wordt voorkomen.

7.2. Versoepeling vrijstelling Inkoop eigen aandelen

In de dividendbelasting is een vrijstelling opgenomen, die inhoudt dat beuregenleerde ondernemingen onder voorwaarden en binnen een bepaalde limiet onbelast eigen aandelen kunnen inkoop. De limiet is zodanig getimmuleerd dat bij overschrijding van de limiet de vrijstelling vervalt, dus ook voor het gedeelte van de inkoop nfaen eenre inkoop van het jaar dat hijt binnen de limiet. In de praktijk wordt dit als knellend ervaren. Daarom wordt een inkoop ter zake waarvan regulier dividendbelasting wordt ingehouden niet meegeteld bij de beoordeling of de limiet is overschreden en is de sanctie op overtreding van de limiet alleen van toepassing op het bedrag van de overschrijding in plaats van op het totale bedrag van de inkoop.

8. Uitbreiding vrijstelling kansspelbelasting prijsvragen

Deze wijziging oelt uitvoering aan een toezegging van de staatssecretaris van Financien naar aanleiding van Kamervragen over het opleggen van een naheffingsaanslag kansspelbelasting in verband met de zogenaemde "Zeeuwse milieuprijs". Ook prijzen die zijn toegekend voor prestaties die het algemeen maatschappelijk belang dienen, worden voortaan als uitzonderingscategorie voor de kansspelbelasting aangemerkt. Tevens wordt vastgelegd dat bij de beoordeling of een prijsvraag als kansspel moet worden aangemerkt de aard van de prestatie bepalend is en niet de aard van de deelnemers.

9. Overdrachtsbelasting

9.1. Bestijding constructies onroerende zaakliedmen

De overdrachtsbelasting beoogt de verkrijging van onroerende zaken in de belastingheffing te betrekken. Onder omstandigheden worden bepaalde aandelen gelijkgesteld met in Nederland gelogen onroerende zaken. Het doel hiervan is enerzijds te voorkomen dat door middel van het tussenschuiven van rechtspersonen de heffing van overdrachtsbelasting wordt ontgaan en anderzijds om het in wezen gelijke ook fiscaal gelijk te behandelen door een meer economische benadering.

De verkrijging van aandelen is slechts belast indien aan de volgende drie cumulatieve voorwaarden wordt voldaan:

- 1) Een lichaam met een in aandelen verdeeld kapitaal (vennootschap) kwijtschiet een onroerende zaakliedmen (OZL). Dat wil zeggen dat de bezittingen van een vennootschap voor

* Aanhangsel Handelingen I 2005/07, nr. 1240.

ten minste 70% uit in Nederland gelegen onroerende zaken of rechten daarop bestaan (bezitsteis). Voor de bepaling of voldaan wordt aan de bezitsteis worden aandelen die een vennootschap in een OZL heeft gelijkgesteld met onroerende zaken en wordt een dergelijke deelneming in beginsel meegeteld voor de waarde van de aandelen in het economische verkeer. Dit is anders in het geval de deelneming uit minimaal een derde nominaal geplaatst aandelenkapitaal bestaat, dan worden alle bezittingen en schulden van deze deelneming naar rato toegerekend aan de moedervennootschap (consolidatie-eis).

- 2) De vennootschap beoogt het verkrijgen, vervreemden of exploiteren van in Nederland gelegen onroerende zaken, of rechten waarvan de zo zijn onderworpen.
- 3) De verkrijger van de aandelen krijgt of vergringt een substantieel belang in het geplaatste aandelenkapitaal van het OZL. Alleenlijk of de verkrijger een lichaam of natuurlijk persoon is gelden hier andere criteria voor. De criteria van dit belang zijn ontleend aan de tot 1997 geldende zamenkomstelijk belastingregeling in de inkomstenbelasting. Gemakshalve wordt daarom hierna in de toelichting gesproken over het "aanmerkelijk belang" om het substantiële belang te duiden.

Door de fiscaal dienst is geconstateerd dat de heffing van overdrachtsbelasting bij de handel in aandelen van OZL's wordt ontlopen. De geconstateerde constructies maken allemaal gebruik van het gegeven dat voor het bepalen van het al dan niet voldoen aan de aanmerkelijkbelangeis en de consolidatie-eisen onderscheid wordt gemaakt tussen aandelen met verschillende rechten (voort aandelen). Door op gekunstelde wijze het geplaatste aandelenkapitaal te vergroten met aandelen die in vrijwel geen enkele (economische) relatie staan tot de onroerende zaken in het OZL wordt de belastingheffing getrusteerd. Voor een verdere uitleg van de constructies en enige voorbeelden wordt verwezen naar de artikelen 542 tot en met 547.

Aanpak van constructies met voort aandelen

De overdrachtsbelasting en de daarbij behorende lagere regeling worden dusdanig aangepast dat er recht wordt gedaan aan de oorspronkelijke beooging van de wetgever, namelijk dat de verkrijging van een aanmerkelijk belang in een OZL belast is. Hiertoe wordt de koppeling aan het geplaatste aandelenkapitaal van de aanmerkelijkbelangeis en de consolidatie-eisen in het verleden daarvan de belastingheffing. Door het belang in een OZL voortaan materieel te bepalen wordt voorkomen dat de belastingheffing wordt getrusteerd door op gekunstelde wijze het geplaatste aandelenkapitaal te vergroten met aandelen die in vrijwel geen enkele (economische) relatie staan tot de onroerende zaken in het OZL.

De maatstaf van heffing voor OZL-aandelen wordt bepaald door de waarde van de onroerende zaken die door deze aandelen worden vertegenwoordigd. Dit wordt toegevoegd dat hierbij eveneens aansluiting moest worden gezocht bij het geplaatste aandelenkapitaal. Door hiervoor een nadere aansluiting heeft deze uitleg haar belang verloren en voortaan de maatstaf van heffing voortaan ook aansluiting gezocht bij het daadwerkelijke belang dat de aandelen vertegenwoordigen in de vennootschap. Het aandeel in het geplaatste aandelenkapitaal is hierbij niet

doornslagavond. De resolutie van 22 november 1935, nr. 139 – waarin wordt aangegeven dat bij OZL-aandelen geen onderscheid wordt gemaakt tussen voortaan delen – heeft dan ook haar belang verloren en zal worden ingetrokken.

9.2. *Uitbreiding vrijstelling natuur*

Bij de paragrafen behandeling van de uitbreiding van de vrijstelling voor de verkrijging van bedrijven stig geëxploiteerde cultuurgrond heeft de minister van Financiën toegezegd te bezien of deze vrijstelling verder kan worden uitgebreid met de verkrijging van natuurgrond.³

Voor de aanpak van natuurgrond bestaan al diverse specifieke vrijstellingen van overdrachtsbelasting. Allereerst is een vrijstelling opgenomen voor de verkrijging door Staatsbosbeheer. Dit is een op zichzelf staande vrijstelling, die opgenomen is in de overdrachtsbelasting bij de voorzetschikking van Staatsbosbeheer.⁴ In de Natuurmonumentenwet 1926 (NSW) is een vrijstelling opgenomen voor de verkrijging van een landgoed. Hierin geldt een specifieke voorwaarde. Onder andere is vereist dat de verkrijgende rechtspersoon naar het geheel van de minister van Financiën de instandhouding van één of meer landgoederen als hoogst doel moet hebben. Organisaties als Vereniging Natuurmonumenten hebben ruimere doelstellingen en kunnen daarom niet delen in deze vrijstelling. Daarnaast bestaat een tweetal beleidsbesluiten op grond waarvan een rechtspersoon die zich het behoud van natuurschoon ten doel stelt, vrij van overdrachtsbelasting natuurschoon en bepaalde opstellen – die niet aangemerkt kunnen worden als landgoed in zin van de NSW – kan verkrijgen. Deze beleidsbesluiten zijn de stels met name geïntroduceerd om organisaties als Vereniging Natuurmonumenten en de Provinciale Landschappen tegemoet te komen.

De vrijstellingen van overdrachtsbelasting voor de verkrijging van natuurgrond worden geëlijgd. Het voorstel bevat een tweetal elementen. Er wordt een nieuwe, specifieke vrijstelling voor natuurgrond in de overdrachtsbelasting gecreëerd en de vrijstelling in de Natuurmonumentenwet 1926 wordt dauidelijk vernieuwd dat de vrijstelling voortaan is gekoppeld aan de kwalificatie van het verkregen als landgoed. De als dat de verkrijger de instandhouding van één of meer landgoederen ten doel moet hebben, komt te vervallen. Met een algemene vrijstelling voor natuurgrond en een vernieuwing in de NSW vervalt de noodzaak tot handhaving van de eerder genoemde beleidsbesluiten. Met ingang van de inwerkingtreding van dit wetsvoorstel worden deze dan ook ingetrokken.⁵

In de overdrachtsbelasting komt een algemene vrijstelling voor natuurgrond. Onder natuurgrond wordt verstaan natuurmonumenten en grond bezet met houthoutplanten.⁶ Voorts geldt de voorwaarde dat de inrichting en het beheer geheel of nagenoeg geheel (90% of meer) duurzaam zijn afgestemd op het behoud en de ontwikkeling van natuur en landschap. Stadsparke, plantsoenen en dergelijke worden niet als natuurgrond aangemerkt, evenmin als tuinen en dergelijke behorend bij een woning. De

³Kamerstukken II 2005-07, 30 943, nr. 5, blz. 9.

⁴Vrij van overdrachtsbelasting: Staatsbosbeheer (SBB).

⁵Het betreft punt 16 van de Resolutie van 27 december 1998, nr. IB 01/014 en de hierbij bevestigde mededeling van de staatssecretaris van Financiën van 30 augustus 1999, nr. VB 81938.

⁶Als bedoeld in het Rangschikkingbesluit NSW.

vrijstelling is alleen van toepassing indien de verkregen natuurgrond gedurende tien jaar als zodanig in stand wordt gehouden. Indien binnen tien jaar na de verkrijging geen sprake meer is van natuurgrond komt de eerder verkregen vrijstelling te vervallen. Deze voorwaarde is opgenomen om oneigenlijk gebruik te voorkomen. De overdracht aan een derde binnen de tienjaartermijn heeft de eerder verkregen vrijstelling in beginsel niet aan te tasten; de overdrager is wel als nog belastend verschuldigd als bij zijn opvolger niet langer sprake is van natuurgrond. Ook bij de verkrijging van verspeide natuurgrond is de vrijstelling van toepassing, mits gedurende tien jaar sprake blijft van natuurgrond. Hetzelfde geldt voor natuurgrond waar bij sprake is van rechten van erfpacht of beklemming daarop. Geval natuurgrond binnen de tienjaartermijn met gebruikmaking van de vrijstelling intrekkelijk als natuurgrond wordt gebruikt, komt de eerder verkregen natuurgrondevrijstelling niet te vervallen.

10. Omzetbelasting

10.1. Aanpassing vrijstelling medische diensten

De jurisprudentie van het Hof van Justitie der Europese Gemeenschappen (HvJ EG) over de reikwijdte van de vrijstelling in de omzetbelasting voor (para)medische diensten noopt op een drietal punten tot een beperking respectievelijk herijking van de vrijstelling voor medische handelingen:

- a. de vrijstelling voor medische diensten wordt niet met het oog op richtlijnconformiteit beperkt tot de gezondheidskundige verzorging van de mens;
- b. ter verzekering van een juiste en eenvoudige toepassing in Nederland van de conform onderdeel a beperkte medische vrijstelling, dient de (para)medische zorgverlener voor zijn werkzaamheden op het gebied van de gezondheidskundige verzorging van de mens, te zijn opgeleid volgens het bepaalde bij of krachtens de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg;
- c. de vrijstelling voor de levering van tandprijutessen wordt niet met het oog op richtlijnconformiteit beperkt tot de levering van tandprothesen door tandartsen en tandtechnici.

Art. 1. Gemeenschappelijke verzorging van de mens

Deze beperking, voortvloeiend uit de jurisprudentie van het HvJ EG, was eerder opgenomen in het bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal aangenomen verslag¹⁰ 30 051.¹¹ Nu de behandeling van dat verslagvoorstel door de Kamer voortdurend, in afwachting van nadere jurisprudentie, op verzoek van de minister van Financiën is aangehouden¹², wordt de onderhavige beperking van de onder de omzetbelasting van toepassing zijnde medische vrijstelling overgeheveld naar het volgende verslagvoorstel

¹⁰ Voorstel van wet tot wijziging van de Wet op de omzetbelasting 1968 in verband met de aanpak van constructies met betrekking tot (en)verrekenbare zaken alsmede in verband met een aanpassing op enkele onderdelen (Kamerstukken II 2005-06, 30 001, nr. 2, en 3).

¹¹ Kamerstukken II 2005-07, 30 001, nr. 10.

In 2003 heeft het HvJ EG een aantal arresten gewezen over de reikwijdte van de vrijstelling in de omzetbelasting voor medische prestaties in de Zesde Richtlijn.¹¹ Deze arresten zijn overkoort van belang onder het regime van de BTW-richtlijn 2006¹² die voor de Zesde Richtlijn in de plaats is gekomen. In deze arresten wordt meer duidelijkheid verschaft over het antwoord op de vraag welke activiteiten worden aangemerkt als gezondheidskundige verzorging van de mens en middelen zijn vrijgesteld van de heffing van BTW. Uit eerdere jurisprudentie was al duidelijk geworden dat de toepassing van de medische vrijstelling in de Zesde Richtlijn – en daarmee thans in de BTW-richtlijn – 2006 – in ieder geval gebonden is aan twee voorwaarden. Ten eerste moet het doel van de dienst de bescherming van de gezondheid betreffen (inclusie instandhouding of herstel ervan), en ten tweede dient dit zogeheten therapeutische doel onverzuimlijk te worden door een persoon in opdracht de rechtsvorm) met de vereiste beroepsqualificaties. Het therapeutische doel van een dienst is dus bepalend voor de toepassing van de vrijstelling.¹³

De medische vrijstelling in de omzetbelasting kent niet de voorwaarde van het voeren vermaide therapeutische doel (in termen van de Zesde Richtlijn: de gezondheidskundige verzorging van de mens). Weliswaar is de vrijstelling gekoppeld aan de beroepen waarvoor regels zijn gesteld bij of krachtens de Wet BIG, maar er wordt geen omschrijving gegeven van de desbetreffende medische diensten en daardoor is er niet expliciet de beperking dat het moet gaan om de gezondheidkundige verzorging van de mens. De omzetbelasting heeft op dit gebied zodoende een ruimere reikwijdte dan de BTW-richtlijn 2006. Dit betekent onder meer dat bepaalde activiteiten die volgens het HvJ EG niet vallen onder de medische vrijstelling, onder de Wet OR wel onder de vrijstelling vallen. Een nadrukkelijke koppeling van de vrijstelling aan de gezondheidskundige verzorging van de mens is thans geboden om strijdigheid met Europese regelgeving te beëindigen. Door deze wijziging van de medische vrijstelling zullen bepaalde (para)medici die thans alle en vrijgestelde prestaties verrichten, tevens bepaalde prestaties gaan verrichten.

Wat betreft de vrijstelling voor de gezondheidskundige verzorging van de mens worden neg enkele andere wijzigingen aangebracht.

Dit betreft in de eerste plaats een beperking van de vrijstelling voor de diensten van psychologen – hun diensten vallen niet onder het regime van de Wet BIG – tot de diensten welke liggen op het vlak van de gezondheidskundige verzorging van de mens. Deze wijziging vloet voort uit de hierboven onder a genoemde arresten van het HvJ EG van 11 november 2003.

In de tweede plaats wordt de gezondheidskundige verzorging van de mens, verricht door pedagogen – hun diensten vallen niet onder het regime van de Wet BIG –, vrijgesteld van de heffing van omzetbelasting. Mede naar aanleiding van de uitspraak van het Gerechtshof te 's-Gravenhage moet worden erkend dat het beginsel van de fiscale neutraliteit met zich brengt dat de gezondheidskundige

¹¹ Richtlijn nr. 71/305/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de vergoedingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting – Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (P68/1, 145).

¹² Richtlijn nr. 2006/112/EG van de Raad van de Europese Unie van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (P68/1, 340).

¹³ Uitspraak van de medische vrijstelling volgt uit het arrest van het HvJ EG van 20 november 2003, C-412/01 (Margaretha Uniersprong) waarin expliciet wordt vermeld dat medische keuringen die worden verricht om darden in staat te stellen van beroeps te nemen en versien achtige wegen te verbinden (in casu over een instellingskeuring) niet vallen onder de medische vrijstelling. In het arrest van eveneens 20 november 2003, C-359/01 (Peeter d'Ambrunenti) is voorts bepaald dat

verzorging van de mens door pedagogen de onderhavige vrijstelling evenzeer de eldshg dient te worden als de gezondheidskundige verzorging van de mens door psychologen.¹⁴ Overigens worden met beide beroepsaanduidingen in het verband uitsluitend zorgverleners bedoeld die met goed gevolg een Nederlandse, of daarmee in kwaliteit opzicht gelijk te stellen buitenlandse universitaire opleiding in de psychologie of pedagogie hebben afgerond.

In de derde plaats wordt de vrijstelling van omzetbelasting voor de diensten door tandtechnici, beperkt tot de diensten die deze beroepsbeoefenaren 'als zodanig' verrichten. Hiermee wordt bevestigd de reikwijdte van deze vrijstelling af te stemmen op die welke in dit wetsvoorstel is voorzien met betrekking tot de vrijstelling van omzetbelasting voor onderscheidenlijk de (para)medische diensten en de diensten door psychologen en pedagogen.

Ad b. (Para)medici dienen op het verrichten van hun specifieke werkzaamheden gerichte opleidingen te hebben afgerond als omschreven in het bepaalde bij of krachtens de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg

Het HvJ EG heeft in 2006 arrest gegeven in een (veels) gevoegde zaak waarin de Hoge Raad in 2004 prejudiciële vragen had gesteld over doel en strekking van de medische vrijstelling.¹⁵ De centrale vraag van de Hoge Raad in deze gevallen was losgesplit op de verwijzing in de medische vrijstelling in de omzetbelasting naar de voornames Wet BIG. Het arrest bevestigt dat deze verwijzing is toegestaan.

Het HvJ EG overweegt daarbij dat niet elke gezondheidskundige verzorging van de mens onder de vrijstelling valt, omdat die vrijstelling alleen betrekking heeft op gezondheidskundige verzorging die, geleid op de beroepsopleiding van de zorgverleners, voldoende kwaliteitsniveau heeft. Daarbij dient volgens het HvJ EG steeds het beoefenen van de fiscale neutraliteit in acht te worden genomen.

De DTW-richtlijn 2000 en het hier aan de orde zijnde arrest bieden alle ruimte om het door het HvJ EG bedoelde kwaliteitsniveau - waar mogelijk - van overheidswege te doen vaststellen. In de Nederlandse jurisprudentie is de Wet BIG het daartoe gebruikte instrument. In recente Nederlandse jurisprudentie¹⁶ heeft de rechter - omdat de huidige medische vrijstelling van de Wet OB ook door beroepsbeoefenaren verrichte diensten vrijstelt welke niet bij of krachtens de Wet BIG worden gereguleerd - de werkzaamheden van een heelaf osteopaten, respectievelijk van een chiropractor, met toepassing van het beginsel van de fiscale neutraliteit eveneens gerangschikt onder de medische vrijstelling in de omzetbelasting. Dit geeft aanleiding de niet-fiscale kwaliteitsnorm die in de bestaande verwijzing in de omzetbelasting naar de Wet BIG besloten ligt, te herijken. De bedoelde herijking komt in de nieuw opzet tot uitdrukking in de voorwaarde dat de hier bedoelde gezondheidskundige verzorging van de mens alleen is vrijgesteld van omzetbelasting indien de desbetreffende werkzaamheden worden uitgevoerd door medische of paramedische beroepsbeoefenaren die een op

elke dienst van een arts die heeft slecht tot doel hebben om de gezondheid van de betrokken persoon te beschermen, vallen onder de vrijstelling.

¹⁴ HvJ 1999an 2000, nr. B-4/2000.

¹⁵ HvJ EG, 27 april 2006, C-44/04 (Bollen) en C-44/04 (Van der Horst-Van Eijndhoven).

¹⁶ Gerechtshof Amsterdam 23 oktober 2006, nr. 04/02373, VN 2007/11/17; Gerechtshof 's-Gravenhage 19 maart 2007, nr. BK-04/2007, VN 2007/26/23; Rechtbank Breda 25 maart 2007, nr. AWB 05/195, MFR 14 juni 2007, nr. 2007/1044.

het verrichten van die specifieke werkzaamheden gericht op opleiding hebben volheid waarvoor de een worden omschreven in het bepaalde bij of krachtens de Wet BIG. Alleen is verzekerd dat de vrijgestelde diensten van deze beroepsbeoefenaren aan het voor de (para)medische diensten in Nederland noodzakelijk geachte kwaliteitsniveau voldoen.

/Als gevolg van de herijking zullen de werkzaamheden van osteopaten en chiropractoren met ingang van 1 januari 2008 niet langer van omzetsbelasting zijn vrijgesteld omdat vanaf die datum handelingen, uitgevoerd door artsen of andere beroepsbeoefenaren in de zin van de Wet BIG, die met beoefelde werkzaamheden overeenkomen, in de heffing van omzetbelasting worden betrokken. Ook andere thans vrijgestelde elementen van beroepsbeoefeningen in de zin van de Wet BIG waarvoor de opleidingsacties niet voortliggen in het bepaalde bij of krachtens de Wet BIG, vallen met ingang van 1 januari 2008 onder de heffing van de omzetbelasting. Als gevolg van de herijking zullen bepaalde (para)medici die thans alleen vrijgestelde prestaties verrichten, met ingang van genoemde datum tevens belaste prestaties gaan verrichten.

Tot slot wordt in herinnering geroepen dat bij de parlementaire behandeling van het Belastingplan 2008 / een motie van de Tweede Kamerleden Lezenitz, Hamming en Crone over vrijstelling van omzetbelasting voor praktijkondersteuners werd aangenomen.¹⁷ Door het toenmalige kabinet werd aangegeven dat een dergelijke vrijstelling zou worden bezien in het kader van de herziening van de vrijstelling voor medische beroepen. De medische kadertaken van de medische niet zou passen bij de herijking van de medische vrijstelling zoals deze in dit wetsvoorstel is opgenomen. Inmiddels de verpleegkundige die als praktijkondersteuner werkt, zal niet langer daarvoor zijn vrijgesteld, omdat voor dat beroep geen opleidingsacties in het kader van de Wet BIG worden gesteld. Er zal dus ook geen sprake meer zijn van een ongelijke behandeling met doktersassistenten die als praktijkondersteuner werken.

Ad c. Levering van tandprothesen door tandartsen en tandtechnici

De omzetbelasting kan thans een vrijstelling voor leveringen van tandprothesen. De vrijstelling geldt ongeacht de hoedanigheid van de leverancier. Zo is de vrijstelling van toepassing op tandartsen en tandtechnici, maar ook op andere ondernemers die tandprothesen leveren, bijvoorbeeld tussen personen.

De BTW-richtlijn 2008 – en daarmee de Zesde Richtlijn – is op een minder ruime leest geschied. De richtlijn beperkt het toepassingsbereik van de vrijstelling voor de levering van tandprothesen tot leveringen door tandartsen en tandtechnici.

Het HvJ EG heeft bepaald dat de beperking van de vrijstelling tot tandartsen en tandtechnici een essentieel element vormt van de vrijstellingsregeling en dat het de lidstaten niet vrijstaat de verkingstermijn van de vrijstelling uit te breiden tot andere ondernemers dan tandartsen en tandtechnici.¹⁸ Het HvJ EG oordeelt de huidige Nederlandse regeling dan ook strijdig met de bepalingen van de richtlijn, wat betekent dat Nederland de noodzakelijke vrijstellingsregeling dient aan

¹⁷ Kamerstukken II 2006/07, 30 504, nr. 27.
¹⁸ Arrêt van 14 december 2006, zaak C-401/05.

te passen. Vanaf 1 januari 2008 worden leveringen van tandprothesen alleen nog van omzetbelasting vrijgesteld indien de leveringen worden verricht door tandartsen of door tandtechnici.

10.2. Toepassing nultarief voor luchtvaartuigen

In het kader van deze wijzigingen in de omzetbelasting wordt tevens de regeling met betrekking tot de toepassing van het zogenoemde nultarief voor het interationale luchtvervoer aangepast om de definitie van voor de vrijstelling in aanmerking komende luchtvaartuigen in overeenstemming met het gemeenschappelijk recht te brengen.

11. Overgang naar een digitaal Eurovignet

Op basis van het zogeheten eurovignetverdrag wordt in Nederland de belasting van zware motorrijtuigen geheven.¹⁹ De heffing vindt niet alleen in Nederland plaats, maar ook in België, Luxemburg, Denemarken en Zweden. De in één van de lidstaten betaalde belasting geeft ook recht op vergoeding in de andere lidstaten. Als bewijs van betaling wordt op dit moment een papieren vignet verstrekt. De heffing wordt verzorgd door een externe serviceprovider, die daarvoor een overeenkomst heeft gesloten met de coördinerende commissie die de uitvoering van het verdrag tot taak heeft. Deze overeenkomst moet in 2008 opnieuw Europees worden aanbesteed. In dat kader zal het papieren vignet worden vervangen door een elektronisch vignet. Dat heeft voordelen voor bedrijven en overheid. De ondernemer kan het papieren vignet dat nu nog in de vrachtauto's bewaard moet worden, niet meer krijgen. De handhaving zal ook efficiënter verlopen omdat alleen vrachtauto's waarvoor niet is betaald nog worden afgekeurd, na kentekenherkenning. Dat is uiteraard gunstig voor het bedrijfsleven uit oogpunt van administratieve lasten en nalevingskosten. Om de wetgeving in overeenstemming te brengen met deze uitvoering vervalt het papieren vignet (certificaat). De wijziging zal op een bij Koninklijk besluit te bepalen tijdstip in werking treden, zodat de inwerkingtreding kan worden afgestemd op de datum van ingebruikname van het nieuwe systeem. Daarnaast zal deze ingebruikname betekenen dat de mogelijkheid ontstaat langs elektronische weg aangifte te doen. De Belastingdienst zal, wanneer het systeem in gebruik wordt genomen, door middel van een besluit kenbaar maken dat een elektronische aangifte wordt geaccepteerd.

12. Automatische incasso motorrijtuigenbelasting vrachtauto's

Voor vrachtauto's is bij de 'paarse koedijk' geregeld dat automatische maandincasso motorrijtuigenbelasting (MRB) mogelijk wordt per 1 januari 2008. De overgang op automatische maandincasso is afhankelijk van de toelstandkoming van een nieuw automatiseringssysteem. Dit systeem is nog niet operationeel per 1 januari 2008. Invoering van bedoelde automatische maandincasso wordt daarom uitgesteld tot het tijdstip waarop dit systeem gereed is. Dit zal naar verwachting in de loop van 2008 zijn.

¹⁹ Hetto 9 februari 1994 te Brussel tot stand gekomen verdrag inzake de heffing van rechten voor het gebruik van bepaalde wegen door zware vrachtauto's. Tz. 1994/49.

13. Afschaffing speelwater vrijstelling in de grondwaterbelasting

De grondwaterbelasting kent voor het spelen van meermals te gebruiken productverpakkingen een vrijstellings- en terugaflaatregeling, de zogenaamde speelwatervrijstelling. De vrijstellingsregeling wordt toegepast bij grondwateronttrekkingen, de terugaflaatregeling bij gebruik van irrigatiesels. Deze regeling is in het verleden in de grondwaterbelasting opgenomen, met het doel de voedings- en geneesmiddelenindustrie structureel te stimuleren tot het gebruik van herbruikbare productverpakkingen en daardoor het gebruik van éénmalige productverpakkingen te verminderen. De speelwatervrijstelling is te beschouwen als een duurzaamheidsmaatregel in de zin van het Europees Gemeenschapsverdrag. Nu de goedkeuring door de Europese Commissie niet verder wordt verlengd, wordt de speelwatervrijstelling afgeschaft.

14. Afschaffing verhoging belastingplicht energiebelasting

In onderhavig wetsvoorstel is een bepaling opgenomen ter vereenvoudiging van de energiebelasting. Het betreft het afschaffen van de bepaling in de energiebelasting waarin de belastingplicht wordt verhoogd van degene die de levering verricht (een leverancier) naar de gebruiker. Van verhoging is thans sprake indien een leverancier niet in Nederland is gevestigd, geen vaste inrichting heeft in Nederland en geen fiscaal vertegenwoordiger heeft aangesteld.

15. Verkorting beslisttermijnen Algemene wet inzake rijksbelastingen

In het wetsvoorstel Versterking fiscale rechtshandhaving wordt in lijn met de brief aan de Tweede Kamer van de vereenvoudigingsoepende van de Belastingdienst, de fiscale beslisttermijn voor beschikkingen op aanvraag en beslissingen op bezwaar van een jaar teruggebracht naar een termijn die conform de Algemene wet bestuursrecht is.¹⁰¹ In het onderhavige wetsvoorstel worden enkele technische omissies hersteld in het wetsvoorstel Versterking fiscale rechtshandhaving inzake deze beslisttermijnen in de Algemene wet inzake rijksbelastingen.

16. Verbetering rechtsbescherming inkomensafhankelijke regelingen

Het toelaagsinkomen voor de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (Awir) is het verzamelinkomen voor de Wet inkomensbelasting 2001 of, als geen aanslag inkomstenbelasting wordt opgelegd, het belastbaar (jaar)loon voor de loonbelasting zoals dat uit de jaaropgaven blijkt. Bij bezwaar en beroep met betrekking tot deze oordeel is de fiscale rechtspraak van toepassing. De bestuursrechter (die over de hoogte van de toelagen oordeelt) hoeft zich daardoor niet in te laten met de vraag of het verzamelinkomen of het belastbare loon op het juiste bedrag is vastgesteld. Rechtsbescherming tegen een onjuiste vermelding van het belastbare loon op de jaaropgave is er echter niet. Wél kan bezwaar worden gemaakt tegen de periodiek ingehouden loonbelasting, maar dit volstaat niet om na afloop van het jaar de loonopgave ter discussie te stellen bij de inspecteur. De belanghebbende zou daardoor een te lage toelage kunnen krijgen vanwege een onjuiste jaaropgave.

¹⁰¹ Kamerstukken II 2006/07, 33 322.

¹⁰² Kamerstukken II 2006/07, 31 055, nr. 2.

zonder dat hierop bezwaar gemaakt kan worden. Dit is niet wenselijk. Weliswaar kan de belanghebbende via indiening van een aangifte inkomstenbelasting bevestigstellen dat in plaats van het belastbare loon het veel voor bezwaar en betwistbare verzamelen einkomen gaat gelden, maar daardoor wordt men gedwongen om zonder fiscaal belang allerlei administratieve handelingen te verrichten en komt men zonder noodzaak in het regime van de inkomstenbelasting terecht. Om dit te voorkomen, wordt de Awd geëigdig. Allereerst wordt geregeld dat de inspecteur kan bepalen dat het belastbare loon tot een ander bedrag in aanmerking wordt genomen dan hetgeen op de Jaaropgave is vermeld. Hiermee kunnen eventuele onjuistheden in de Jaaropgave waarover geen discussie bestaat op eenvoudige wijze en zonder formaliteiten worden hersteld. Daarnaast zal worden bepaald dat - bij aanwezigheid tussen de belanghebbende en de inspecteur over de hoogte van het belastbare loon - de inspecteur dat loon bij voor bezwaar vatbare beschikking kan vaststellen ten behoeve van de door de Belastingdienst Toeslagen uitgevoerde inkomensafhankelijke regelingen. De belanghebbende heeft daarmee een voldoende rechtsingang.

17. EU aspecten

Dit wetsvoorstel bevat enkele EU-aspecten. Het wetsvoorstel bevat een wijziging van de Wet op de omzetbelasting 1968 ten aanzien van de reikwijdte van de omzetbelasting vrijstelling voor (para)medische diensten. Deze wijziging is noodzakelijk naar aanleiding van jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen. Nederland legde de bepalingen in de richtlijn over (para)medische diensten gedeeltelijk te ruim uit. Op een drietal punten wordt nu voorzien in een beperking respectievelijk herikening van de vrijstelling voor (para)medische handelingen in de omzetbelasting. Ook de wijziging met betrekking tot het toepassen van het nulltarief in de omzetbelasting voor het internationale luchtvervoer valt wel als een uitdrukking van de Europese Hof.

Voorts wordt de toonaangeregelde en de afdrachtvermindering zeevaart geëigdig teneinde beide regelingen verder in lijn te brengen met de Europese richtlijnen met betrekking tot zeevaart voor het zeevervoer. Zoals in de aanvullende wijze toelichting uitgebreid uiteen gezet is sluiten de huidige bepalingen binnen de toonaangeregelde en de afdrachtvermindering zeevaart niet goed aan bij de definitie van het begrip zee en bij het begrip waterweg van maritieme aard in de zin van Verordening 1320/04¹⁷ van de Europese Commissie. Daarmee hebben de regelingen anbedoele een te ruime uitloeg gekregen die niet valt binnen het toepassingsgebied van de voormelde richtlijnen. De wijziging wordt doorgevoerd om een eventuele steunprocedure van de Europese Commissie tegen Nederland te voorkomen. Voorts wordt de statische verwijzing naar bijlage I van genoemde verordening vervangen door een verwijzing naar de verordening zelf waardoor de te beperkte kwalificatie van waterwegen van maritieme aard opdoen wordt gemaakt.

Over de toetsing van de spoeiwaterverrijsteling in de grondwaterbelasting kan het volgende worden opgemerkt. De spoeiwaterverrijsteling is een steunmaatregel in de zin van het Europese

¹⁷Verordening (EG) Nr. 1320/04 van de Commissie van 8 december 2004 tot vaststelling van de lijst van waterwegen van maritieme aard, bedoeld in artikel 3, lid 1, d, van Verordening (EG) Nr. 1109/70 van de Raad, PB/EU/L 3 van 7 januari 2004.

Gemeenschapsovereenkomst. Deze steunmaatregel is in het verleden door de Europese Commissie tot tweemaal toe voor bepaalde tijd goedgekeurd in het kader van de communautaire kaderregeling staatssteun ten behoeve van het milieu. Momenteel is deze goedkeuring verlopen. Gezien is dat de Europese Commissie de goedkeuring niet zal verlengen omdat dergelijke milieumaatregelen slechts gedurende een periode van maximaal 10 jaar toelaatbaar zijn en deze termijn inmiddels is verstreken. De opelnatuurwettelijke maatregel moet daarom zo spoedig mogelijk worden beëindigd.

Het niet (op korte termijn) afschaffen van de speekselverrijkeling zal immers leiden tot een procedure door de Europese Commissie, die zeer waarschijnlijk resulteert in een gedwongen terugvordering van op onjuiste gronden verstrekte staatssteun. Dit zou leiden tot substantiële problemen.

18. Budgettaire aspecten

Budgettaire effecten CFM 2008 (miljoen prijzen 2008, -/+ = lichte verandering)

	2001	2009	2010	2011	structureel
Loonbelasting					
7 Verlening van de loonbelasting op arbeid en ontwikkeling	-7	-17	-17	-17	-17
Dividendbelasting					
8 Omzetting terugbetaling in afdrachtvermindering	-5	-5	-5	-5	-5
10 Uitbreiding vrijstelling kansspelbelasting prijzangen	-1	-1	-1	-1	-1
Overdrachtsbelasting					
11 Bestrijding constructies omroependezakkichamen	PM	PM	PM	PM	PM
12 Uitbreiding vrijstelling natuur	-5	-5	-5	-5	-5
Omzetbelasting					
14 Aanpassing vrijstelling medische diensten	28	28	28	28	28
Totaal CFM 2008					

19. Uitvoeringskosten Belastingdienst

Het merendeel van de maatregelen in dit wetsvoorstel is van technische aard en heeft geen of een marginale effect voor de uitvoeringskosten van de Belastingdienst. Alleen de maatregelen in de sfeer van de overdrachtsbelasting en de omzetbelasting hebben een effect op de uitvoeringskosten, omdat zij tot meer werkzaamheden in de sfeer van het toezicht leiden. De geschatte extra uitvoeringskosten van deze maatregelen bedragen €1,25 miljoen vanaf 2008. Het betreft structureel 16 %.

20. Gevolgen voor bedrijfsleven en burger

De gevolgen voor de administratieve lasten bedrijfsleven hebben betrekking op een aantal maatregelen: de aanpassing van de vrijstelling in de omzetbelasting voor (para)medische bedrijven, de berekening van het gemiddeld uurloon VBSO, het omzetten van terugbetalingen voor

dividendbelasting en bronheffingen in een aftrekvermindering en het mogelijk maken van een elektronisch eurovignet. De overige maatregelen betreffen technische of anderszins aanpassingen zonder gevolgen voor de structurele administratieve lasten voor bedrijven en burger. De maatregelen leiden per saldo tot een structurele vermindering van de administratieve lasten bedrijven met €2,2 miljoen. De vermindering hangt samen met het elektronisch eurovignet. Naar verwachting zal veel vaker dan nu het geval is vanuit het bedrijf de auto zelf aangifte worden gedaan. Ook het niet meer hoeven bewaren en luisteren van het papieren eurovignet en de vermindering van het aantal gevallen waarin vrachtauto's werden aangehouden, draagt bij aan de vermindering van de administratieve last die in totaal €2,93 miljoen bedraagt. De eenmalige last van de invoering van het elektronisch vignet ligt met de nu bekende gegevens meer gaafta zijn. Op het punt van de nalevingskosten wordt een substantiële vermindering van €6 miljoen verwacht. Het omzetten van teruggaafregelingen voor dividendbelasting en bronheffingen in een aftrekvermindering brengt enige vereenvoudiging in de procedure mee en is als zodanig een merkbare verbetering. Ten opzichte van de nu meting administratieve lasten betreft het een op p.m. te stellen post.

De aanpassing van de wijziging in de omzettebelasting voor (para)medische beroepen brengt onder meer een toename van het aantal omzettebelastingplichtige ondernemingen mee. Deze aanpassing brengt in totaal een verzwaaring van €0,73 miljoen administratieve lasten bedrijven mee. De vereenvoudiging van de aftrekvermindering spoor- en ontvankelijkverklaring heeft verschillende merkbare voordelen die niet onmiddellijk in de omvang van kwantificeerbare administratieve lasten tot uiting komen. Voor de structurele omvang van de administratieve lasten bedrijven is voorts uiteraard van belang dat na 2008 loongegevens uit de polisadministratie ter beschikking komen en dat het na 2008 mogelijk wordt het bedrijven bij ministerie registratie te verplichten aanvragen, mededelingen en dergelijke uitsluitend op elektronische wijze te doen. Het ramen van het administratieve lasteneffect van deze mogelijke ontwikkeling en zal eerst kunnen plaatsvinden als bedoelde maatregelen worden geïmplementeerd. De gevolgen voor de administratieve burger van dit wetsvoorstel beperken zich tot de verbetering van de rechtsovereenkomst met betrekking tot het fiscale loongegeven. Dit vergt een extra administratieve last: van €70 uren en een o.p.t.oekkosten van €760, 000 ter zake van bezwaar- en beroepsprocedures.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel I

Artikel I, onderdeel 4 (artikel 3.22 van de Wet inkomstenbelasting 2001)

Voor de toelichting op de wijziging ingevolge het eerste lid wordt verwezen naar de toelichting bij artikel III, onderdeel D.

Voor de toelichting op de wijziging ingevolge het tweede lid wordt verwezen naar de toelichting bij artikel III, onderdeel A.

Artikel I, onderdeel B (artikel 3.53 van de Wet Inkomstenbelasting 2001)

Voor de toelichting op deze wijziging wordt verwezen naar de toelichting bij artikel III, onderdeel B.

Artikel I, onderdeel C (artikel 3.75a van de Wet Inkomstenbelasting 2001)

PM

Artikel I, onderdeel D (artikel 6.33 van de Wet Inkomstenbelasting 2001)

Deze wijziging is in het algemeen deeltoegelicht.

Artikel II

Artikel II, onderdeel A (Artikel 22aa van de Wet op de loonbelasting 1964)

De wijziging van artikel 22aa van de Wet op de loonbelasting 1964 strekt ertoe om de inhoudingsplichtige de mogelijkheid te geven bij de inhouding van loonbelasting rekening te houden met de jonggehandicaptenkorting voor de werknemers die in beginsel wel recht hebben op een uitkering na evolutie de Wet arbeidsomkostentoeschuif voor jonggehandicapten, maar die feitelijk geen uitkering genieten in verband met de aanwezigheid van een andere uitkering of het genieten van loon uit dienstbetrekking (zogenaamd slapend recht op een uitkering). In de inkomstenbelasting heeft deze categorie wel recht op de jonggehandicaptenkorting. Deze wijziging voert voort uit een toezegging van de toenmalige staatssecretaris bij de behandeling van het Belastingplan 2005. De toezegging bij het Belastingplan 2005 hield in dat de mogelijkheid zou worden onderzocht om de jonggehandicaptenkorting in de toekomst via het instrument van de Voorlopige Teruggaaf te laten lopen. Tijdens het onderzoek is gebleken dat deze optie uiteindelijk meer nadelen dan voordelen op zou leveren. Ook degenen die tot dan de korting via de loonbelasting ontvingen, zouden dan een voorlopige terugvast moeten aanvragen. Een actie van de Belastingdienst waarbij alle hebedingsplichtigen met een slapend wijngrecht per brief werden gewezen op de mogelijkheid de jonggehandicaptenkorting via een T-bijlage te verzilveren, konde een respons van slechts tien procent, bij een vergelijkbare respons op de toezending van een aanvraagformulier voor een voorlopige teruggaaf, zou een groot deel van degenen die de jonggehandicaptenkorting nu via de loonbelasting ontvingen, van deze korting verstoken blijven. Het resultaat van de maatregel zou daarmee averechts zijn.

Het voordeel is daarom een optionele toepassing door de inhoudingsplichtige van de jonggehandicaptenkorting voor werknemers met een slapend recht op een wijngulterkorting. Omdat niet bekend is of iedere inhoudingsplichtige in zijn loonberekeningssoftware de mogelijkheid heeft om rekening te houden met de jonggehandicaptenkorting, is niet gekozen voor een verplichte toepassing van de jonggehandicaptenkorting. Dit zou kunnen leiden tot toename van de administratieve lasten (aanpassing software) ook als de inhoudingsplichtige op het moment van invoering geen werknemer met een slapend wijngulterrecht in dienst heeft. Omdat uit gegevens van het UWV is gebleken dat het overgrote deel van de categorie werknemers met een slapend wijngulterrecht werkzaam is bij een WSW-instelling, is onderzocht of de door die instellingen gebruikte software de mogelijkheid bevat rekening te houden met de jonggehandicaptenkorting en of die instellingen bij een optionele invoering van de toepassing van de jonggehandicaptenkorting voor werknemers met een slapend wijngulterrecht, bereid zijn die korting ook daadwerkelijk toe te passen. Op beide vragen luidde het antwoord bevestigend. Bij invoering van het voorstel zal de halve bij het overgrote deel van de werknemers met een slapend wijngulterrecht van af 2006 bij de inhouding van loonbelasting rekening worden gehouden met de jonggehandicaptenkorting.

De betrokken werknemers zullen van het UWV een brief ontvangen waarin de nieuwe regeling wordt uitgelegd. Met deze brief kunnen zij vervolgens tegenover de werkgever hun slapend wijngulterrecht aanvoeren. De werkgever dient een kopie van deze brief toe te nemen bij de salarisadministratie. Ook werknemers die werkzaam zijn bij een andere werkgever dan een WSW-instelling ontvangen de hiervoor bedoelde brief. Om zij kunnen zich tot hun werkgever wenden met het verzoek rekening te houden met de jonggehandicaptenkorting. Verwacht mag worden dat die werkgever, mits zijn loonberekeningssoftware de mogelijkheid biedt, positief zal reageren op een dergelijk verzoek.

Artikel II, onderdeel B (artikel 23 van de Wet op de loonbelasting 1964)

De aanpassing van dit artikel houdt verband met de wijziging van artikel 22a, eerste lid, van de Wet op de loonbelasting 1964. De bepaling van artikel 23, tweede lid, ziet op werknemers die daadwerkelijk een wijngulterkorting ontvangen. In verband met de voorgestelde wijziging van artikel 22a wordt in artikel 23, tweede lid, een verwijzing aangebracht naar artikel 22a, eerste lid, eerste volzin, waarin de jonggehandicaptenkorting is geregeld voor de werknemer met een wijngulterkorting.

Artikel II, onderdeel C (Hoofdstuk VB van de Wet op de loonbelasting 1964)

Het voorgestelde artikel 32d van de Wet op de loonbelasting 1964 bevat de hierzeggende genoemde doorbetalingsregeling (een werknemer van werkgever A is uit hoofde van zijn dienstbetrekking bij A ook werkzaam bij werkgever B; werkgever B heeft geen loonbelasting in te houden mits hij het loon uitbetaalt aan werkgever A). Deze regeling is tot nu toe opgenomen in artikel 67 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2001 (gebaseerd op de delegatiebepaling in artikel 33, tweede lid, onderdeel a, van de Wet op de loonbelasting 1964). Niet op het materiele knooppunt van deze regeling wordt voorgesteld deze regeling in de Wet op de loonbelasting 1964 zelf op te nemen. Daarbij wordt de regeling enerzijds uitgebreid en anderzijds wel scherpere geknield.

De uitbreiding houdt verband met de in werdingtreding op 1 januari 2008 van artikel 6, zesde lid, van de Wet op de loonbelasting 1964. Ingevolge artikel 10, zesde lid, is geen inhoudingsplichtige meer, kort gezegd, de BV waarbij alleen de niet voor de werknemersverzekeringen verzekerde directeur-grootaandeelhouder in dienstbetrekking is. Deze BV behoeft geen loonbelasting meer in te houden omdat het loon voortaan rechtstreeks bij de directeur-grootaandeelhouder wordt belast met inkomstenbelasting. De uitbreiding houdt in dat de doorbetaaldonregeling ook toepassing kan vinden ingeval het loon wordt uitbetaald aan een BV die geen inhoudingsplichtige meer is. In die situatie wordt het door deze BV die geen inhoudingsplichtige meer is, aan de directeur-grootaandeelhouder (doorbetaalde loon) derhalve rechtstreeks met inkomstenbelasting/premie volkswaerzekeringen belast. Hiermee geldt voor de inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet.

Het loon uit een dienstbetrekking wordt bij de werknemer belast, ook indien de werknemer de loon aan een ander laat uitbetalen. De doorbetaaldonregeling maakt een uitzondering op deze regel. Een voorbeeld hiervan is de werknemer die in dienstbetrekking wordt bij een bank en uit hoofde daarvan een commissariaat vervult waarvan hij het loon moet afstaan aan de bank. De werknemer geniet dan materieel alleen loon uit zijn dienstbetrekking bij de bank en de belastingheffing sluit daarbij aan, ook voor de pensioenopbouw. Uit de bepaling vloeit voort dat de andere werkgever dan fiscaal geen loon aan de werknemer betaalt. Een ander voorbeeld is de overheidsambtenaar die voor de overheid commissaris is bij een NV of BV waarin de overheid aandelen heeft. Nog een ander voorbeeld is de werknemer die in dienst is van de hofding van een concern en daarnaast nog in dienstbetrekking is bij een werkmaatschappij van het concern.

In het eerste lid, onderdeel a, is als voorwaarde opgenomen dat de werknemer uit hoofde van zijn dienstbetrekking elders werkzaam is. Deze voorwaarde wordt materieel getoetst. Het gaat hier om een conditio sine qua non; de overheidsambtenaar wordt alleen maar tot (overheids)commissaris benoemd omdat hij in dienstbetrekking is bij de overheid. Een zilveren managements-BV valt daar uiteraard niet onder; het lichaam dat de manager in dienst neemt, zou dat ook doen wanneer de manager zijn diensten rechtstreeks aanbiedt en niet via zijn BV. Mede om geschillen op dit punt te voorkomen, is in de slotzin op het eerste lid een aanvullend criterium geformuleerd voor de situatie waarin het loon wordt afgestaan aan een lichaam waarin de werknemer een aandeelmatelijk belang heeft.

Toepassing van de doorbetaaldonregeling bij een BV waarin de werknemer een aandeelmatelijk belang heeft, is mogelijk in geval van zogenoemd gedeeltelijk ondernemerschap met andere aandeelmatelijk belanghouders via een praktijk-BV. De praktijk-BV treedt op naar "buiten", elke aandeelmatelijk belanghouder participeert in de praktijk-BV via zijn "eigen"-BV en is in dienstbetrekking bij de praktijk-BV; het bij de praktijk-BV verdiende loon is voor rekening van de "eigen"-BV. Er wordt dan materieel getoetst of de aandeelhouders en de financiële vermoedingen in, kort gezegd, de praktijk-BV vergelijkbaar zijn met die van vennoten in een vennootschap onder firma.

De regeling kan volgens het eerste lid, onderdeel a, alleen worden toegepast als het loon integraal wordt doorgeleid naar de "hooftwerkgever". De regeling is niet van toepassing als de andere werkgever nakant loon aan de werknemer betaalt en verstrekt (bijvoorbeeld een pensioenafspraken).

Het loon bij de hooftwerkgever wordt overeenkomstig de Wet op de loonbelasting 1964 vastgesteld.

In de situatie waarin een werknemer die ook aanmerkelijkbelanghouder is in het conoom van zijn werkgever, uit hoofde van zijn dienstbetrekking levens arbeid verricht voor andere onderdelen van het conoom, en er is gekozen voor toepassing doorbetalingsconregeling, is artikel 12a van de Wet op de loonbelasting 1964 (de gebruikelijkloonsregeling) alleen van toepassing op de "hoofdbetrekking", waarbij het aan de werknemer betaalde loon wordt afgezet tegen diens totale arbeidsprestatie voor de conoomonderdelen.

In het eerste lid, onderdeel b, is als voorwaarde opgenomen dat behalve het loon ook de vrije vergoedingen rechtsreeks moeten worden overgemaakt aan de inhoudingsplichtige van de "hoofdbetrekking". Hiermee wordt voorkomen dat de werknemer op twee plaatsen gebruik maakt van de regelingen inzake vrije vergoedingen. In dat verband is tevens als voorwaarde opgenomen dat vrije verstrekkingen bij die andere dienstbetrekking voortaan de inhoudingsplichtige van de "hoofdbetrekking" moeten worden meegedeeld.

Als voorwaarden worden in de aanhef van het eerste lid nog genoemd dat de inhoudingsplichtige in Nederland voort of is gevestigd en dat de werknemer in Nederland woont. Deze voorwaarden zijn opgenomen om veilig te stellen dat de om buter praktische redenen getroffen regeling niet tot gevolg kan hebben dat in internationale situaties het heffingsrecht verloren kan gaan. Maar indien het heffingsrecht niet verloren kan gaan, kan ook een in het buitenland wonende werknemer van de regeling gebruik maken. Dit is geregeld in het tweede lid. Als voorbeeld van deze situatie kan worden genoemd het geval van een in het buitenland wonende werknemer die bestuurder is van een Nederlandse vennootschap en uit hoofde van die dienstbetrekking commissaris is bij een andere vennootschap, terwijl Nederland met het woonland van deze werknemer een vordering heeft gesloten waarbij Nederland, los van het algemene arbeidsartikel, het heffingsrecht heeft over zowel bestuurders- als commissarissenbepalingen. Dan bestaat niet het gevaar dat het heffingsrecht door de onderhavige regeling verloren gaat. Een ander voorbeeld is de situatie van een in het buitenland wonende directeur-grotaandeelhouder die het loon voor zijn arbeid in Nederlandse werkzaamheden laat doorbetalen aan een in Nederland gevestigde (tussen)housingvennootschap en van deze vennootschap feitelijk loon geniet.

Het derde lid bepaalt dat het eerste en tweede lid slechts van toepassing zijn in geval de inopdeur bij voorbezuur vatbare beschikking heeft vastgesteld dat aan de voorwaarden is voldaan. Deze voorwaarde is opgenomen omdat het loonaan dat bijvoorbeeld een commissarissenloon betaalt niet altijd kan beuudelen of aan de voorwaarden is voldaan. Bovendien is de regeling niet verplicht.

Het vierde lid bepaalt dat voor de toepassing van dit artikel onderinhoudingsplichtige mede wordt verstaan degene bedoeld in artikel 6, zesde lid, van de Wet op de loonbelasting 1964. Zoals hiervoor uiteengezet, kan de regeling ook worden toegepast in situaties waarin het loon wordt afgezet aan een niet-inhoudingsplichtige eigen B.V. Met het vierde lid wordt voorkomen dat op diverse plaatsen in het voorgestelde artikel 32d na inhoudingsplichtige zou moeten worden ingevoegd "of degene als bedoeld in artikel 6, zesde lid".

In het voorgestelde artikel 32d is geen voorwaarde opgenomen met betrekking tot de premies verkinenkrverzekeringen. De doorbetalingsconregeling is voor de premies verkinenkrverzekeringen echter alleen van toepassing als het loon wordt doorbetaald aan degene die in de zin van de Wlv werkgever van de desbetreffende werknemer is. Op dit punt wordt een aanvulling van artikel 59,

eerste lid van de Wet voorgesteld, maar dit staat los van de toepassing van de doorbetalingsregeling bij de loonbelasting/premie volkverzekeringen en de inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet.

Artikel II, onderdeel D (artikel 39a van de Wet op de loonbelasting 1964)

Met betrekking tot de jaren 2006 en 2007 is in de artikelen 111 tot en met 111c van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2001 tegemoet gekomen aan de praktijk waarin het wettelijke gestelingsmoment niet voor alle loonelementen op dezelfde wijze wordt toegepast. Met deze bepalingen wordt voorkomen dat werkgevers hun inkomsten in strikte op deze punten maanden oopstaan. De bepalingen met betrekking tot het jaar 2006 (ingevoege krachtens de regeling van de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, de staatssecretaris van Financiën en de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport van 15 december 2005, nr. S/WF&W/05/98614, Stcrt. 2005, 248), waren gebaseerd op artikel 49 van de Invoeringswet Wet financiering sociale verzekeringen. De bepalingen met betrekking tot het jaar 2007 (ingevoege krachtens de regeling van de minister van Financiën van 12 december 2006, nr. D.3 2006-050 M, Stcrt. 2006, 251), waren gebaseerd op artikel XXIII van het Belastingplan 2007.

Om dat voor een definitieve beslissing over de wijze van aangifte systematiek meer informatie nodig is (Kamerstukken II 2006-07, 26 448, nr. 328, blz. 3), wordt deze tijdelijke regelingen voor het jaar 2008 voortgezet. Deze regelingen worden thans in de wetopgaven en anders dan voordien niet op basis van een delcgetoeloping in de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2001 omdat terughoudendheid gepast is bij het oornemen in nieuwe wetgeving van delegatieopalingen met afwijkingsmogelijkheden (Kamerstukken I 2006-07, 26 202 VI, nr. 65 en 21 129, B, blz. 8-11). Inhoudelijk zijn de tijdelijke regelingen met betrekking tot het jaar 2008 gelijk aan die voor de jaren 2006 en 2007.

In de nieuwe artikel 39a, eerste lid, van de Wet op de loonbelasting 1964 heeft betrekking op in januari 2008 betaald loon dat op het jaar 2007 betrekking heeft, bijvoorbeeld een betaling voor in december 2007 verricht overwerk. Onder de voorwaarde van een bestendige gedraglijn van de inhoudingsplichtige kunnen deze betalingen op grond van de voorgestelde regeling nog in de laatste aangifte over het jaar 2007 worden verwerkt. De werknemer wordt dan geacht dit loon op 31 december 2007 te hebben gsmeten. Omdat de wettekst ook het jaar 2007 nrmmt, kan er geen twijfel over bestaan dat er bij gebruikmaking van deze mogelijkheid met betrekking tot in januari 2008 betaald loon een wettelijke basis is voor het beliden van dit loon in 2007.

Artikel 39a, tweede lid, van de Wet op de loonbelasting 1964 heeft betrekking op betalingen van loon oververzekeren loonafvalken binnen het jaar 2008, bijvoorbeeld een loonverhoging met terugwerkende kracht. Eveneens onder de voorwaarde van een bestendige gedraglijn van de inhoudingsplichtige kunnen deze betalingen op grond van de voorgestelde regeling worden toegekeend aan de loonafvalken waarop zij betrekking hebben, zo nodig door middel van correctiebetalingen. De werknemer wordt dan geacht dit loon in de tijdvakken te hebben gsmeten. De regeling is niet van toepassing voor zover een nadatling op een vorig jaar betrekking heeft. Als ook een dergelijke nadatling wordt toegekeend aan de loonafvalken waarop zij betrekking heeft, zou

dat betekenen dat de loonadministratie van een vorig jaar moet worden herzien, waaraan allerlei onpraktische consequenties zouden zijn verbonden.

De bepalingen hebben geen dwingend karakter. De bepaalde lonen en de inhoudingen daarop kunnen volgens de wettelijke systematiek worden verantwoord in de aangifte met betrekking tot het tijdvak waarin de feitelijke betaling van het loon heeft plaatsgevonden. Worden de bepalingen toegepast, dan hebben zij voor de aangiften verderuiters aard wel een dwingend karakter.

Met de zinnende overeenkomstigheid en door de inhoudingsplichtige bestendig gevolgde gedragingen²¹ wordt tot uitdrukking gebracht dat het om voorzetting van een bestaande praktijk moet gaan en dat de inhoudingsplichtige hierin consequent is. Het is niet mogelijk dat de inhoudingsplichtige bij eenzelfde loonbetaling met een terugkerend karakter bij werknemer A komt voor toerekening aan het loontijdvak waarop de betaling betrekking heeft en bij werknemer B voor toerekening aan het loontijdvak waarin de betaling plaatsvindt.

Deze regelingen verkeren door naar de andere loonheffingen die in beginsel bij het fiscale loon aansluiten. Zij werken volgens de tekst van artikel 39a, eerste en tweede lid, van het voorgestelde artikel 39a van de Wet op de loonbelasting 1964 eveneens door naar de inkomstenbelasting.

Artikel III

Artikel III, onderdeel A (artikel 1, eerste lid, van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volkverzekeringen)

Voor de toelichting op de wijziging ingevolge het eerste lid wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 17, eerste lid, van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volkverzekeringen (WVA).

De wijziging in de zin van het tweede lid heeft betrekking op de definitie van het begrip zee. In zowel de toennagerregeling als de afdrachtvermindering zeevaart is een definitie van het begrip zee gegeven. Alleen transport over zee komt in aanmerking voor voormelde fiscale faciliteiten. Voor de definitie van het begrip zee is aangesloten bij de terminologie van de United Nations Convention on the Law of the Sea (UNCLOS). Als zee wordt beschouwd: wateren die zich bevinden buiten de laagwaterlijn voor de kust. Voor toepassing van de fiscale faciliteiten van de zeevaart kan daarnaast tot het transport over zee worden gerekend het deel van een transport over zee dat voort door een vlotvaart van maritieme aard in de zin van Verordening 13/2004²² van de Europese Commissie.

De huidige bepalingen binnen de toennagerregeling en de afdrachtvermindering zeevaart sluiten op twee onderdelen niet geheel bij voormelde definitie aan. Ten eerste kwalificeren de huidige bepalingen als zee alle wateren die zich bevinden voor de laagwaterlijn van de kust van elk van de lidstaten van de Europese Gemeenschap. Deze omschrijving is bedoeld te voorkomen dat transport over binnenwateren dat geen onderdeel uitmaakt van transport over zee gebruik kan maken van de

²¹ Verordening (EG) Nr. 13/2004 van de Commissie van 8 december 2003 tot vaststelling van de lijst van waterwegen van maritieme aard, bedoeld in artikel 3, onder d, van Verordening (EG) nr. 1108/70 van de Raad, P60012 van 7 januari 2004.

faciliteiten. Vanwege de verwijzing naar de lidstaten van de Europese Gemeenschap kan de bepaling echter zo worden uitgelegd dat dit slechts zou gelden voor binnenvaarten binnen de Europese Gemeenschap en dat transport over binnenvaarten die geen onderdeel uitmaken van transport over zee in landen buiten de lidstaten van de Europese Gemeenschap wel gebruik zou kunnen maken van de faciliteiten. Dit is ongewenst en onbedoeld, omdat een dergelijke uitleg niet valt binnen het toepassingsgebied van de Europese richtlijnen met betrekking tot de staatssteun voor het zeevervoer²⁹. Met de wijziging wordt deze onbedeelde ruimte uitleg van de huidige bepalingen voorkomen.

Ten tweede wordt in de huidige bepalingen voor de kwalificatie van een vaarweg van maritieme aard die kan kwalificeren als onderdeel van een transport netwerk verwezen naar bijlage I van de Verordening 1320/04. Deze bijlage betreft een statische opsomming van vaarwegen binnen de lidstaten van de Europese Gemeenschap. De bijlage is (nog) niet aangepast naar aanleiding van de uitbreiding van de Europese Unie met een aantal lidstaten. Hierdoor kwalificeert een transport door vaarwegen van maritieme aard gelegen in een van de toegenomen lidstaten die onderdeel uitmaken van transport over zee vanwege de verwijzing naar de bijlage ten onrechte niet als transport over zee. Met de wijziging wordt niet langer verwezen naar de statische opsomming van vaarwegen in bijlage I van Verordening 1320/04, maar naar de Verordening zelf waardoor de te beperkte kwalificatie van vaarwegen van maritieme aard ingedamd wordt gemaakt. Een transport over zee dat mede voort door een vaarweg van maritieme aard kwalificeert daardoor in zijn geheel als transport over zee, ongeacht of de maritieme vaarweg in bijlage I van de Verordening is opgenomen. Het gaat daarbij om binnenvaarten die door de commerciële zeeacht gebruikt worden gebruikt om bepaalde zeehavens te bereiken die niet aan de kust zijn gelegen.

Artikel III, onderdeel B (artikel 17 van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen)

De wijziging in artikel 17, eerste lid, Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen (WVA) heeft betrekking op de loon- en hulpverleningswerkzaamheden. Bij toepassing van de fiscale faciliteiten voor de zeevaart (de toernooiersregeling en de afdrachtsvrijstelling zeevaart) is beoogd dat zeeschepen die loon- en hulpverleningswerkzaamheden verrichten – onder voorwaarde – ook gebruik kunnen maken van die faciliteiten. Het is echter niet voldoende van een alleen hulpverleningswerkzaamheden worden verricht. Dit is bevestigd in de arresten van de Hoge Raad van 30 september 2005 nr. 38701 en nr. 38702 (onder meer gepubliceerd in VN 2005/47-22 en VN 2005/47-23), waarin is bepaald dat om voor die afdrachtsvermindering zeevaart in aanmerking te komen een schip bestemd moet zijn voor zowel als poverzaamheden als voor hulpverleningswerkzaamheden en ook als zodanig beoogd moet worden.

Voornoemde voorwaarde komt echter niet meer voldoende tot uitdrukking in de huidige wettekst. In de Wet belasting- en premiefaciliteiten voor de zeevaart was dat nog wel het geval en was de tekst „loon- en

²⁹ Mededeling C(2004) 43 van de Commissie – Communautaire richtlijn betreffende staatssteun voor het zeevervoer, PB(L) L 15 van 17 januari 2004

en hulpverleningswerkzaamheden" opgenomen. Bij de invoering van de WVA per 1 januari 1996 is dit aanvankelijk ook overgenomen. Echter, in het Deelingsplan 2000 (200, 2000, 000) is in het kader van de implementatie van de richtsnoeren van de Europese Commissie abusievelijk op enkele plaatsen de term sleep- of hulpverleningswerkzaamheden opgenomen.

Als gevolg van deze –op dit punt niet nader toespelende– wijzigingen komt de wettekst niet overeen met de bedoeling van de wetgever. Bovendien is de wettekst niet meer consistent, omdat als gevolg van voormelde wijziging afspraken in sprake is van 'sleep- of hulpverleningswerkzaamheden' en 'sleep- en hulpverleningswerkzaamheden'. Met de thans voorziede wijzigingen in artikel 1 en artikel 17, eerste lid, WVA, wordt de consistentie hersteld. In dit kader wordt ook in de toelatingregeling (artikel 3.22, vierde lid, onderdeel b, en artikel 3.23, eerste lid, Wet IR 2001) het woord 'of verzoeken' door 'en'.

De wijziging in het tweede lid wordt als volgt toegepast. Met betrekking tot een in de EU of EER wonende zeevarende die aan de loonbelasting is onderworpen of premieplichtig is voor de volksverzekeringen bedraagt het percentage van de afdrachtvermindering zeevaart 40 volgens het met ingang van 1 januari 2007 gewijzigde artikel 7, tweede lid, onderdeel a, WVA. Daarbij is verondersteld dat deze zeevarende per definitie in Nederland als het zogenoemde 'vlagland' is verzekerd, zodat altijd zou zijn voldaan aan de voor de toepassing van de afdrachtvermindering zeevaart geldende voorwaarden dat de zeevarende aan loonbelasting is onderworpen of premieplichtig is voor de volksverzekeringen.

Op grond van artikel 13, tweede lid, onderdeel c, van de Verdragen (FFR) nr. 140R/71 is immers op degenen die zijn beroepswerkzaamheden uitoefenen aan boord van een zeeschip dat onder de vlag van een Lidstaat vaart, de wetgeving van die Lidstaat van toepassing. Indien de inhoudingsplichtige een in de EU of de EER wonende zeevarende in dienst heeft die werkzaam is op een zeeschip dat in Nederland is geregistreerd en de Nederlandse vlag voert (anders is de afdrachtvermindering zeevaart in het geheel niet van toepassing), betekent de genoemde regel dat deze zeevarende premieplichtig is voor de volksverzekeringen. Ongeacht of een belastingverdrag het heffingsrecht voor de loonbelasting aan Nederland toekent, is dan het percentage van 40 voor de afdrachtvermindering zeevaart van toepassing.

De Europese Commissie heeft echter opgemerkt dat overeenkomstig de voornoemde Verdragen een uitzondering op genoemd onderdeel c kan gelden, waardoor de zeevarende in zijn woonland is verzekerd. Indien een dergelijke uitzondering ten aanzien van de zeevarende van toepassing is en het heffingsrecht voor de loonbelasting op grond van het toepasselijke belastingverdrag niet aan

Nederland is toegevoegd, is de afdrachtvermindering zeevaart zelfs in het geheel niet op het loon van deze zeevarende van toepassing. Het geen spanning met het gemeenschapsrecht kan opleveren.

Om deze spanning weg te nemen, wordt artikel 17, tweede lid, onderdeel a, WVA gewijzigd. Op grond hiervan kan de afdrachtvermindering zeevaart van 40% van het loon worden toegepast bij alle in de EU of EER wonende zeevaardenden, mits uiteraard aan de andere voorwaarden van de regeling wordt voldaan. In verband hiermee kan de tekst van artikel 17, tweede lid, onderdeel a, WVA worden vereenvoudigd. Er hoeft niet meer als voorwaarde te worden gesteld dat de zeevarende aan de loonbelasting is onderworpen of premieplichtig is voor de volksverzekeringen. Overigens zal praktisch altijd aan deze voorwaarde worden voldaan.

Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat in artikel 17, tweede lid, onderdeel b, WVA blijft bepaald dat voor de afdrachtvermindering zeevaart van 10% bij de niet in Nederland, de EU of de EER, wonende zeevaarders is vereist dat de zeevaarder aan de loonbelasting is onderworpen of premieplichtig is voor de volksverzekeringen. De afdrachtvermindering is niet van toepassing op het loon dat door de inhoudingsplichtige wordt betaald aan een buiten de EU of EER wonende zeevaarder die niet aan de loonbelasting is onderworpen en die ook niet premieplichtig is voor de volksverzekeringen.

Artikel III, onderdeel C (artikel 22 Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen)

De wijziging in artikel 22, derde lid, van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen creëert de mogelijkheid om bij ministeriële regeling van de Minister van Economische Zaken, in het algemeen of voorgesproken gevallen, te bepalen dat de aanvraag voor een S&O-verklaring uitsluitend op elektronische wijze kan worden gedaan. Elektronische indiening van de aanvraag leidt tot een vereenvoudigde en snellere verwerking door SentrisNovem van de benodigde gegevens.

Artikel III, onderdeel D (artikel 23 Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen)

In dit onderdeel wordt het gemiddelde uurloon voor het jaar 2008 bepaald. Hiertoe wordt het vierde lid gewijzigd.

Het gemiddelde uurloon in 2008 van de S&O-inhoudingsplichtigen die in 2005 sector- en ontwikkelingswerk (S&O) hebben verricht en over een S&O-verklaring beschikken, wordt gebaseerd op het door hen in dat jaar voor sector- en ontwikkelingswerk betaalde loon. Deze gegevens zijn de laatste gegevens die de Delastingsdienst in het kader van de eindafrekeningaanvraag controleert. De verplichting tot de indiening van een dergelijke aanvraag is voor de periode die aanvangt op 1 januari 2006 vervallen. Omdat de gegevens over het jaar 2005 de laatst beschikbare gegevens zijn, moet ook voor het jaar 2008 worden uitgegaan van de gegevens 2005. De S&O-inhoudingsplichtigen die deze gegevens al gebruikt hebben bij de aanvraag voor een S&O-verklaring voor 2007 zullen die gegevens daarmee niet opnieuw moeten aanleveren, omdat ze bij SentrisNovem al bekend zijn. Voorgesteld wordt om het S&O-urloon 2005 te verhogen met de door het CBS gepubliceerde jaarmutatie voor 2006 in de CAO-lonen per uur inclusief bijzondere beloningen voor alle CAO-sectoren, en het uurloon na die indexatie naar boven af te ronden op een veelvoud van €5. De indexatie wordt toegepast omdat volgens de huidige en toekomstige systematiek wordt uitgegaan van het S&O-urloon van twee jaar terug (twiël van het tweede kalenderjaar voorafgaande aan het kalenderjaar waarop de S&O-afdrachtvermindering betrekking heeft). Omdat voor 2008 een terug moet worden uitgegaan van 2005 in plaats van 2006 en de lonen in 2006 met 2% zijn gestegen ten opzichte van 2005, wordt het loon over 2005 verhoogd met 2%. De afronning naar boven op een veelvoud van €5 biedt vervolgens de gebruikelijke compensatie voor het feit dat wordt uitgegaan van de lonen van het tweede voorafgaande kalenderjaar.

Voor S&O-inhoudingsplichtigen die in 2005 geen S&O hebben vericht, vaarvoor zij over een S&O-verklaring beschikken, wordt het forfaitair gemiddelde uurloon met ingang van 1 januari 2008 verhoogd van 128 naar 129.

Artikel III, onderdeel E (artikel 24 Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volkverzekeringen)

De wijziging in artikel 24, derde lid, van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volkverzekeringen (WVA), bepaalt dat de (correctie)mededeling uiterlijk drie kalendermaanden na het einde van het kalenderjaar waarop één of meer S&O-verklaringen betrekking hebben, dient te worden gedaan, en indien dat later is, binnen drie kalendermaanden na de afgifte van de laatste S&O-verklaring die betrekking heeft op dat kalenderjaar. Aldus kan een S&O-inhoudingsplichtige, ook als hij over meerdere S&O-verklaringen beschikt die betrekking hebben op hetzelfde kalenderjaar, volstaan met één (correctie)mededeling per kalenderjaar bij overschrijding van de in artikel 24, tweede lid, onderdelen a en b, WVA, bedoelde termijn. In de huidige situatie dient de mededeling te worden gedaan binnen drie kalendermaanden na afloop van elke periode waarop de S&O-verklaring betrekking heeft (of binnen drie maanden na afgifte S&O-verklaring indien dat later is). Per kalenderjaar kunnen maximaal drie S&O-verklaringen worden afgegeven. Door deze wijziging wordt het maximale aantal (correctie)mededelingen van drie per kalenderjaar dus teruggebracht naar maximaal één.

De tweede volzin van het huidige derde lid, die bepaalt dat de S&O-inhoudingsplichtige bij de mededeling de in de periode waarop de S&O-verklaring betrekking heeft gerealiseerde aantal S&O-uren vermeldt, kan vervallen. Hiermee is geen inhoudelijke wijziging beoogd. Een opgave van de gerealiseerde uren per periode waarop de S&O-verklaring, vaarvoor mededeling moet worden gedaan, betrekking heeft, is nog steeds vereist. Dit vereiste is echter reeds opgenomen in de aanhef van het tweede lid.

Het nieuwe vierde lid van artikel 24 WVA, bepaalt dat, in afwijking van het voorgestelde derde lid, de mededeling beoogd in het tweede lid uiterlijk moet worden gedaan één kalendermaand nadat de inhoudingsplicht is geëindigd. In dergelijke gevallen, waarbij valt te denken aan staking van de onderneming of faillissement, is het niet wettelijk de bedoelde mededeling uit te stellen tot drie maanden na afloop van het kalenderjaar. Zowel de voormalige S&O-inhoudingsplichtige als SenteNovem en de Belastingdienst zijn gebaat bij een snelle afhandeling van de met de S&O-afdrachtemet ineenhangende verplichtingen.

De wijziging in het tot vijfde lid vernummerde vierde lid, houdt in dat bij ministeriële regeling van de Minister van Economische Zaken kan worden bepaald dat de indiening van de mededeling in het algemeen of voor groepen van gevallen uitsluitend op elektronische wijze kan worden gedaan. Dit leidt tot een versimpelde en snellere gegevensverwerking door SenteNovem.

Artikel III, onderdeel F (artikel 25 Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volkverzekeringen)

De wijziging in artikel 25, eerste lid, van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen (WVA), voert voort uit de bij artikel 24 WVA toegevoegde wijziging in frequentie van de mededelingplicht. Daardoor gaat Sinterkover in alle gevallen waarin mededeling wordt gedaan vanwege overschrijding van de marge van artikel 24, tweede lid, WVA, nog maar maximaal één correctie-S&O-verklaring af na afloop van het kalenderjaar. De correctie S&O-verklaring dat dan op alle mededelingen van hetzelfde kalenderjaar gezamenlijk en dient daarom te worden gespecificeerd per periode waarvoor een S&O-verklaring voor het desbetreffende kalenderjaar is afgegeven (dus per S&O-verklaring). Aldus blijft de systematiek van mededeling en correctie-S&O-verklaring, behalve de frequentie van indiening respectievelijk tijdstip daarvan, hetzelfde.

De wijzigingen van artikel 25, vierde lid, WVA, betreffen een vermindering van de termijn waarin een correctie-S&O-verklaring in de aangifte voor de loonheffingen moet worden verwerkt. In beginsel dient de correctie te worden verrekend met de S&O-afdrachtvermindering waarnaar de S&O-verklaring betrekking heeft. Indien die afdrachtvermindering echter reeds in de aangifte voor de loonheffingen is verwerkt, dient de correctie als negatieve afdrachtvermindering in het aangiftetijdvak van de toekenning van de correctie-S&O-verklaring in de aangifte te worden verwerkt. Met de voorgestelde wijziging kan deze verrekening ook plaatsvinden in het daaropvolgende aangiftetijdvak. De termijn wordt dus verlengd met één aangiftetijdvak. Uit voorkomt problemen als de S&O-inhoudingsplichtige de correctie-S&O-verklaring pas aan het einde van het aangiftetijdvak ontvangt. Aangezien in een aantal gevallen ondernemers talvenvege een kalendermaand de financiële gegevens die noodzakelijk zijn voor het doen van aangifte voor de loonheffingen aanleveren bij hun boekhoudcontroleadministrateur, ofreda vóór ontvangst van de correctie-S&O-verklaring de aangifte voor de loonheffingen hebben ingediend, kan een na dat moment ontvangen correctie-S&O-verklaring niet altijd meer worden meegenomen en verrekend in de desbetreffende aangifte voor de loonheffingen.

Artikel III, onderdeel G (artikel 27 Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen)

De wijziging in artikel 27 van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen (WVA) behelst een verlenging van de termijn voor het doen van de mededeling dat minder dan 50 uren aan spous- en ontrikkingssout. is besteed voor de S&O-afdracht in de inkomstenbelasting (artikel 3.77 van de Wet inkomstenbelasting 2001). Deze termijn wordt met één kalendermaand verlengd van twee naar drie kalendermaanden na afloop van het kalenderjaar. Hiermee wordt aangesloten bij de mededelingsstermijn zoals die geldt voor de S&O-afdrachtvermindering in geval van margesverschrijding (artikel 24, derde lid, WVA).

Artikel IV

Artikel IV, onderdeel A (artikel 1 Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen)

Dit onderdeel treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Het nieuwe artikel 1, eerste lid, onderdeel p, van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen (WVA) geeft een definitie van 'S&O-referentiejaar'. Dit is het tweede kalenderjaar voorafgaande aan het kalenderjaar waarop de S&O-afdrachtvermindering betrekking heeft. Het gemiddelde uurloon (S&O-uurloon) wordt berekend op basis van de gegevens (lonen en verlofuren) zoals deze met betrekking tot het S&O-referentiejaar in de polisadministratie van het UWV staan.

De gegevens zoals die met betrekking tot het S&O-referentiejaar in de polisadministratie staan, zijn de meest recente jaargegevens waarvan gebruik kan worden gemaakt voor de vaststelling van het S&O-uurloon. Bijvoorbeeld de eerste aanvragen voor 2010 werden aan het eind van 2009 ingediend. Op dat moment zijn de laatste aangiften voor de looncijfers over 2009 nog niet gedaan, zodat de desbetreffende gegevens ook nog niet in de polisadministratie staan. Daarom wordt in de voorgestelde berekening systematisch voor het S&O-uurloon van 2010 uitgegaan van de lonen en verlofuren over 2008 (S&O-referentiejaar).

Artikel IV, onderdeel B, artikel 22 Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen)

Dit onderdeel treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Het nieuwe artikel 22, vijfde lid, van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen (WVA) bepaalt dat de S&O-inhoudingsplichtige die een S&O-verklaring voor een bepaald kalenderjaar wil aanvragen, opgive van de burgerservicenummers (BSN's) moet doen van zijn werknemers die speur- en ontwikkelingswerk hebben verricht in het S&O-referentiejaar (het tweede kalenderjaar voorafgaande aan het kalenderjaar waarop de S&O-afdrachtvermindering betrekking heeft). De verplichting geldt uitsluitend voor de S&O-inhoudingsplichtige aan wie voor het desbetreffende S&O-referentiejaar een S&O-verklaring is afgegeven. Dus wanneer een S&O-inhoudingsplichtige bijvoorbeeld een S&O-verklaring wil aanvragen voor het jaar 2010 en hij beschikt over een S&O-verklaring voor in 2008 verricht speur- en ontwikkelingswerk, dan moet hij opgave doen van de BSN's van zijn werknemers die in 2008 dit speur- en ontwikkelingswerk hebben verricht. Met behulp van deze BSN's kan het UWV de juiste gegevens uit de polisadministratie halen ten behoeve van de berekening van het gemiddelde uurloon (in het voorbeeld het gemiddelde uurloon van 2008 dat relevant is voor 2010).

De hiervoor bedoelde opgave van BSN's moet uiterlijk voort en gedaan op het moment waarop de aanvraag moet worden ingediend (dat is op grond van artikel 22, derde lid, WVA ten minste een kalendermaand voorafgaande aan de periode waarop de aanvraag betrekking heeft). Dit kan dus ook al eerder. Stel dat een S&O-inhoudingsplichtige voor de periode van 1 januari tot en met 30 juni 2010 een S&O-verklaring wil aanvragen, dan moet hij uiterlijk 30 november 2009 opgave doen van de BSN's van de werknemers die in 2008 speur- en ontwikkelingswerk hebben verricht, waarvoor een S&O-verklaring is verstrekt. Hij kan de opgave van de BSN's bijvoorbeeld ook al in april 2009 doen en de aanvraag (met het verwachte aantal S&O-uren) pas indienen in november van dat jaar.

Het is niet nodig om bij meerdere aanvragen die betrekking hebben op eenzelfde kalenderjaar steeds opnieuw de BSN's op te geven. De eenmalige opgave dient uiterlijk bij de eerste aanvraag te worden gedaan. Het doen van deze opgave van BSN's is een voorwaarde voor het in behandeling nemen van de aanvraag.

Artikel 22, vijfde lid, WVA, is – zoals uit het voorgaande volgt – niet van toepassing op de S&O-inhoudingsplichtige die in het S&O-referentiejaar geen speur- en ontwikkelingswerk heeft verricht waarvoor een S&O-verklaring is verstrekt. Voor de S&O-inhoudingsplichtige wordt het S&O-urloon vastgesteld op een forfaitair bedrag van €29.

Bij ministeriële regeling van de minister van Economische Zaken zullen nadere regels worden gesteld omtrent de wijze waarop de opgave van de BSN's moet worden gedaan. Daarbij kan worden bepaald dat de opgave van BSN's uitsluitend langs elektronische weg kan worden gedaan. Elektronische opgave vereenvoudigt en versnelt de verdere verwerking van de BSN's door SenterNovem.

Artikelen IV, onderdeel C (artikel 23 Wet vermindering afterscht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen)

Uit onderdeel treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Het gewijzigde artikel 23, vierde lid, van de Wet vermindering afterscht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen (WVA) geeft de nieuwe berekeningswijze van het S&O-urloon. In de voorgestelde systematiek gaat SenterNovem het gemiddelde urloon berekenen aan de hand van gegevens uit de polisadministratie zoals die gegeven zijn verstrekt door het UWV. Zoals toepast in het algemeen deel van deze memorie, zal deze systematiek in werking treden op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

De S&O-inhoudingsplichtige hoeft alleen nog opgave te doen aan SenterNovem van de BSN's van de werknemers die in het S&O-referentiejaar speur- en ontwikkelingswerk hebben verricht waarvoor een S&O-verklaring is verstrekt. SenterNovem stuurt de door de S&O-inhoudingsplichtige aangeleverde BSN's door naar het UWV. Het UWV haalt per BSN het loon en de verloonde uren van die werknemer zoals genoten bij de desbetreffende S&O-inhoudingsplichtige uit de polisadministratie, waarna SenterNovem aan de hand van deze door het UWV verstrekte gegevens een (ongewogen) gemiddeld urloon berekent van alle S&O-werknemers.

Na het SenterNovem het gemiddelde urloon heeft berekend, bepaalt zij op basis van het door de S&O-inhoudingsplichtige in de aanvraag opgegeven aantal begrote S&O-uren de hoogte van de S&O-afterschtvermindering. Vervolgens geeft SenterNovem een S&O-verklaring af aan de S&O-inhoudingsplichtige.

Het gemiddelde S&O-urloon wordt gesteld op het urloon dat de S&O-inhoudingsplichtige in het S&O-referentiejaar gemiddeld heeft betaald aan zijn werknemers die in dat kalenderjaar speur- en ontwikkelingswerk hebben verricht waarvoor een S&O-verklaring is verstrekt. Dit gemiddelde urloon bedraagt de som van de lonen van die werknemers genoten bij die S&O-inhoudingsplichtige over het desbetreffende referentiejaar gedeeltelijk door de som van de in dat jaar aan deze werknemers verloonde uren, nadat de verloonde uren zijn vermenigvuldigd met de factor 0,05 als forfaitaire correctie voor (betaalde) verloofuren. Door de correctie toe te passen kan, ervan uitgaande dat het daadwerkelijk

aantal verlofuren overeenkomt met de forfaitaire correctie, het volledige loon van een werknemer die fulltime spoor- en ontwikkelingswerk verricht in aanmerking komen voor S&O-aftichtvermindering. In de oude systematie werd voor de berekening van het S&O-urloon vaak uitgegaan van het werkelijke aantal verlofuren of een laag vastgesteld standaard aantal verlofuren. Met de voorgestelde standaard eliminatiefactor van 15% wordt een vereenvoudiging bereikt en wordt (gemiddeld genomen) tevens een verruiming aangebracht, nu gemiddeld (elchto) 10 tot 12% van de verloonde uren betaalde verlofuren zijn.

Voorts is ten behoeve van de begrode eenvoud en vermindering van administratieve lasten gekozen voor het hanteren van een ongeveer gemiddelde. Dit voortvloeit dat per werknemer die spoor- en ontwikkelingswerk verricht een berekening zou moeten worden gemaakt. Het berekende gemiddelde uren zal niet anders dan het geval is—naar boven—worden afgerond op een veelvoud van €5. Met deze afrondding wordt tevens compensatie geboden voor het feit dat uitgegaan wordt van de uren uit het S&O-referentiejaar.

De voor de berekening van het gemiddelde S&O-urloon bedoelde lonen van de S&O-werknemers zijn de lonen in de zin van de Wet op de loonbelasting 1964 (Wet LB 1964). Daartoe is in een nieuw achtste lid een correctie aangebracht op het loonbegrip zoals opgenomen in artikel 1, onderdeel c, WVA. De daarin genoemde uitzonderingen op het loon in de zin van de Wet LB 1964 zijn voor de S&O-aftichtvermindering niet van toepassing. Aldus kunnen de desbetreffende lonen uit de polisadministratie worden gehaald zonder dat daarop vervolgens nog correcties moeten worden toegepast.

Zoals aangegeven, wordt het gemiddelde S&O-urloon berekend en vastgesteld door Senterfiovem aan de hand van de lonen en het aantal verloonde uren zoals opgenomen in de polisadministratie van het UWV. Hierbij wordt een bij ministeriële regeling van de minister van Economische Zaken vast te stellen peildatum (hierna: de peildatum) gehanteerd, die is gekozen in het kalenderjaar volgend op het S&O-referentiejaar. Eventuele wijzigingen in deze gegevens na de peildatum hebben, behoudens de hierna toegelichte situatie waarin polisgegevens bovendien bevat, geen invloed op het gemiddelde uren. Daarmee wordt de rechtszekerheid van de S&O-inhoudingsplichtige gediend, omdat eventuele correcties aangebracht na de peildatum in principe niet kunnen leiden tot het wijzigen van reeds afgegeven S&O-verklaringen. Gekozen is voorts nog voor een bij ministeriële regeling vast te stellen peildatum omdat op die manier met name voor de eerste jaren van inwerkingtreding kan worden ingespeeld op de slanci van zaken met betrekking tot de vulling van polis. Zo zijn bijvoorbeeld bepaald voor de S&O-aftichtvermindering 2011 de lonen en verloonde uren over 2009 (S&O-referentiejaar) zoals deze op de in 2010 liggende peildatum in de polisadministratie staan. Hoe eerder de peildatum ligt, hoe eerder Senterfiovem voor het opvolgende kalenderjaar al inzicht kan geven in het uren.

Voorbeeld:

Een S&O-inhoudingsplichtige vraagt in 2010 een S&O-verklaring aan voor 2011. Hij had in 2009 drie werknemers in dienst die spoor- en ontwikkelingswerk verrichtten waarvoor S&O-verklaringen zijn verstrekt. De inhoudingsplichtige doet ten behoeve van de aanvraag voor 2011 opgave van de DON's van deze werknemers aan Senterfiovem. Vervolgens berekent Senterfiovem het ongeveer

gemiddelde uurloon aan de hand van de lonen en verbonde uren over 2009 van de drie werknemers zoals deze op de peildatum in 2010 in de polisadministratie staan.

Stel: de relevante jaarlonen bedragen respectievelijk €27.000, €32.000 en €45.000 en het aantal verbonde uren bedraagt respectievelijk 1.000, 1.200 en 1.500. Het gemiddelde S&O-uurloon voor 2011 wordt dan als volgt berekend:

$$(27.000 + 32.000 + 45.000) / ((1.000 + 1.200 + 1.500) \times 0,85) = 104.000 / 3.145 = €33,07$$
 Ter bepaling van de S&O-inhoudingsplichtige in 2011 wordt dan, in verband met de a-fonding naar boven op een veelvoud van €5, een gemiddeld S&O-uurloon van €35 gehanteerd (dit ongeacht hoeveel en welke werknemers in 2011 speur- en ontwikkelingswerk zullen verrichten). In de S&O-verklaring zullen naast vermelding van het bedrag van €35, ter informatie van de S&O-inhoudingsplichtige, de gegevens 104.000 en 3.700 worden opgenomen alsmede de vermenigvuldigingsfactor 0,85 voor de verbonde uren (bijvoorbeeld in de vorm van de breuk $104.000 / (3.700 \times 0,85)$).

Uit het voorbeeld volgt dat de berekening van het gemiddelde uurloon plaatsvindt aan de hand van alle verbonde uren van de S&O-werknemers, ongeacht hoeveel S&O-uren zij elk hebben verricht. Daarmee wordt een substantiële vereenvoudiging bereikt ten opzichte van de berekeningswijze zoals die voormalig gold.

Ingeval de S&O-inhoudingsplichtige in het S&O-referentiejaar geen speur- en ontwikkelingswerk heeft verricht waarvoor een S&O-verklaring is verstrekt, geldt een gemiddeld uurloon van €20.

Het kan zich voordoen dat door een bijzondere situatie op de peildatum geen bruikbare gegevens voor de berekening van het gemiddelde uurloon beschikbaar zijn. Hoevel een dergelijke situatie zich in principe niet meer zou kunnen voordoen bij een optimale werking van de polisadministratie, lijkt het voortschrijdend wettelijk om daarvoor toch een voorziening te treffen. Gedacht kan bijvoorbeeld worden aan de situatie dat een S&O-inhoudingsplichtige geen verbonde uren heeft opgegeven in zijn aangiften loonheffingen over het referentiejaar en deze omstandigheid niet is opgemerkt door de reguliere controleinstellingen. In dergelijke gevallen zal geen berekening van het gemiddelde uurloon kunnen worden gemaakt.

Daarnaast kan worden gedacht aan situaties waarin SenterNovem vermoedt dat de berekening aan de hand van de gegevens op de peildatum leidt tot een evident onjuist gemiddeld uurloon, bijvoorbeeld als de berekening met behulp van gegevens uit de polis leidt tot een sterk afwijkend gemiddeld uurloon ten opzichte van het gemiddeld uurloon van de desbetreffende S&O-inhoudingsplichtige over voorgaande jaren (bijvoorbeeld €4 ten opzichte van €25). In dergelijke gevallen zal SenterNovem de juiste gegevens ten behoeve van de berekening van het gemiddelde uurloon alsnog uitvoeren bij de S&O-inhoudingsplichtige. Mocht het vermeeden na gegevensuitvraag bij de S&O-inhoudingsplichtige onvoldoende blijken te zijn geweest, dan gelden de gegevens uit de polisadministratie en niet de uitgevraagde gegevens.

Overigens geldt ook in de situatie dat het gemiddelde uurloon wordt vastgesteld aan de hand van door SenterNovem uitgevraagde gegevens, dat eventuele wijzigingen in dat uurloon op deze wijze is vastgesteld, geen invloed hebben op het gemiddelde uurloon.

Artikel V

Artikel V (artikelen 59 van de Wet financiering sociale verzekeringen)

Artikel 59, eerste lid, van de Wet financiering sociale verzekeringen houdt in dat de premies voor de werknemersverzekeringen worden geheven met overeenkomstige toepassing van de voor de heffing van de loonbelasting geldende regels. In aanvulling hierop wordt met betrekking tot de doorbetsaalloonregeling bepaald dat deze slechts van overeenkomstige toepassing is indien degene aan het loon wordt afgestaan werkgever van de werknemer is. Het gaat hierbij om het begrip werkgever in de zin van de Wvta. Een dergelijke regeling is thans opgenomen in artikel 82, eerste lid, onderdeel c, en tweede lid, van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2001.

De doorbetsaalloonregeling kan dus ook voor de premies werknemersverzekeringen worden toegepast als het loon van de werknemer wordt doorbetaald aan degene die ten opzichte van de werknemer werkgever is in de zin van de Wvta. Dan ontmoet het geen bezwaar dat bij de "lovenbetrekking" geen premies werknemersverzekeringen zijn verschuldigd en ook geen recht op een uitkering krachtens een verplichte werknemersverzekering ontstaat. Daar staat immers tegenover dat als gevolg van dit artikel bij de "hoofdbetrekking" in beginsel hogere premies voor de werknemersverzekeringen zijn verschuldigd en sprake is van een hoger uitkeringalaan. Is degene aan wie het loon wordt afgestaan echter geen werkgever in de zin van de Wvta, dan kan de doorbetsaalloonregeling voor de premies werknemersverzekeringen geen toepassing vinden. Anders zouden premies die vanwege de voorrekte arbeidsafhouding zijn verschuldigd niet worden betaald. Om dat de doorbetsaalloonregeling dan voor de premies werknemersverzekeringen niet van toepassing is, moeten deze premies worden betaald door de werkgever die het loon doorbetaalt. Hierdoor ontstaat wel een verschil tussen het fiscale loon en het loon voor de inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet enerzijds en het loon voor de premies werknemersverzekeringen anderzijds (de werkgever aan wie het loon wordt doorbetaald, verantwoordt het loon van de werknemer voor de loonbelasting/premie volksverzekeringen en de inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet; de andere werkgever verantwoordt het loon voor de premies werknemersverzekeringen (waarbij de hoogte van de premies afhankelijk is van de verdeling en de bijdrage), maar dit is voor de praktijk minder bezwaarlijk dan het om die reden in het geheel niet van toepassing zijn van de doorbetsaalloonregeling.

De overeenkomstige toepassing van de doorbetsaalloonregeling voor de werknemersverzekeringen is niet afhankelijk van een afzonderlijke beoordeling op punt door de inspecteur. Er wordt vanuit gegaan dat degene die het loon doorbetaalt voldoende in kennis heeft om te toetsen of het loon wordt doorbetaald aan een werkgever (in de zin van de Wvta) van de werknemer. In geval van twijfel kan de inspecteur te over om een standpunt worden gevraagd.

De wijziging van de regeling bij de premies werknemersverzekeringen kan als volgt worden samengevat:

A. de hoofdbetrekking en de lovenbetrekking van loven beide voor de werknemersverzekeringen de doorbetsaalloonregeling is van toepassing, zodat de werknemer alleen van de hoofdwerkgever (premie) loon geniet;

b. de hoofdbetrekking en de nevenbetrekking kwalificeren beide niet voor de werknemersverzekeringen; de doorbelaallooienregeling is van toepassing, zodat de werknemer alleen van de hoofdwerkgever loon geniet (er is geen premiebon voor de werknemersverzekeringen);

c. de hoofdbetrekking kwalificeert voor de werknemersverzekeringen en de nevenbetrekking doet dat niet; de doorbelaallooienregeling is van toepassing, zodat de werknemer alleen van de hoofdwerkgever (premie) loon geniet;

d. de hoofdbetrekking kwalificeert niet voor de werknemersverzekeringen en de nevenbetrekking doet dat wel; de doorbelaallooienregeling is alleen van toepassing voor de loonbelastingpremie volksverzekeringen en de inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet, zodat de werknemer in zoverre alleen van de hoofdwerkgever loon geniet; de doorbelaallooienregeling is niet van toepassing voor de premies werknemersverzekeringen, zodat de werknemer bij de nevenbetrekking premie loon geniet.

Artikel VI

Artikel VI, onderdeel A (PM)

PM

Artikel VI, onderdeel B (artikel 25 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969)

De wijziging van artikel 25, eerste lid, houdt verband met de introductie van een afdrachtvermindering dividendbelasting voor beleggingsinstellingen (artikel 11a van de Wet op de dividendbelasting 1965). Daardoor kunnen beleggingsinstellingen de geheven dividendbelasting niet meer verrekenen met de verschuldigde vennootschapsbelasting.

Artikel VI, onderdeel C (artikel 26 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969)

De wijziging van artikel 26, eerste lid, onderdeel b, houdt verband met de introductie van een afdrachtvermindering dividendbelasting voor beleggingsinstellingen (artikel 11a van de Wet op de dividendbelasting 1965). De regeling inzake tegemoetkoming voor buitenlands bronheffingen kan daarmee komen te vervallen.

Artikel VII

Artikel VII, onderdeel A (artikel 1c van de Wet op de dividendbelasting 1965)

Deze wijziging is in het algemeen deeltgeelicht en betreft de versoepeling vrijstelling inkoop eigen aandelen.

Artikel VI, onderdeel B (artikel 10 van de Wet op de dividendbelasting 1965)

Het vervallen van artikel 10, tweede lid, houdt verband met de introductie van een afdrachtvermindering dividendbelasting voor beleggingsinstellingen in artikel 11a van de Wet op de dividendbelasting 1965.

Artikel VI, onderdeel C (artikel 11 van de Wet op de dividendbelasting 1965)

Deze wijziging houdt verband met het vervallen van artikel 18, tweede lid.

Artikel VI, onderdeel D (artikel 11a van de Wet op de dividendbelasting 1965)

Een beleggingsinstelling moet haar voor uitdeling beschikbare winst (bijv. bestaande uit dividend, rente en huur) binnen acht maanden na afloop van het boekjaar als dividend uitkeren aan haar aandeelhouders. Op die dividenduitkering wordt door de beleggingsinstelling dividendbelasting ingehouden en afgedragen. De in artikel 11a voorgeselde afdrachtvermindering houdt in dat de beleggingsinstelling op de afte dragen dividendbelasting een vermindering kan toepassen ter grootte van de dividend- en bronheffing die ten laste van haar is ingehouden. Met betrekking tot de vermindering als gevolg van ingehouden buitenlandse bronheffing geldt als voorwaarde dat die bronheffing op de inhoudingsplichtige moet drukken. Daarmee wordt bewaakt dat slechts de bronheffing na toepassing van het recht op vermindering of terugaafregeling van de Belastingregeling voor het Koninkrijk overeen Nederland gesloten verdrag ter voorkoming van dubbele belasting, voor vermindering in aanmerking komt. De vermindering van de afte dragen dividendbelasting heeft geen gevolgen voor het bedrag dat bij de aandeelhouder als voorheffing wordt beschouwd. Als voormeting geldt het bedrag van de ingehouden Nederlandse dividendbelasting, dus zonder aftrek van de afdrachtvermindering.

In verband met de introductie van de afdrachtvermindering komen de terugaafregeling van dividendbelasting (artikel 10, tweede lid) en de regeling inzake tegemoetkoming voor buitenlandse bronheffingen (art. 23, eerste lid, onderdeel b, van de Wet Vpb 1969 en art. 6 van het Besluit Beleggingsinstellingen) te vervallen. Voorts hebben beleggingsinstellingen voortaan geen recht meer op verrekening van dividendbelasting met de vennootschapsbelasting (artikel 26, eerste lid, Wet Vpb 1969).

Voorbeeld

Op 15 juni 2009 wordt door een fiscale beleggingsinstelling aan haar uitdelingsplichtigen voldaan door €300.000 dividend uit te keren aan haar aandeelhouders. Tot dat tijdstip is een bedrag van €7.000 aan dividendbelasting en €5.000 aan buitenlandse bronbelasting ingehouden op door de beleggingsinstelling ontvangen dividenden en interest.

Uitwerking

Uitgekeerd dividend	€300.000
Af te houden dividendbelasting (15%)	<u>€ 45.000</u> (te verrekenen bij aandeelhouders)

Netto uit te keren aan aandeelhouders € 255.000

Ingehouden dividendbelasting € 45.000

Af: afdrachtvermindering

- dividendbelasting €7.000

buitenlandse bronbelasting €5.000

€ 12.000

Af: opbrengst dividendbelasting € 33.000

Er bestaat geen recht op afdrachtvermindering voor dividend- en bronbelasting. Indien de fiscale beleggingsinstelling niet als uiteindelijk gerechtigde wordt beschouwd van de daarmee verband houdende opbrengsten.

Een bedrag ter omvang van de afdrachtvermindering behoort tot de voor uitdeling beschikbare winst van de beleggingsinstelling. In dat kader wordt opgemerkt dat teruggaven van dividendbelasting (artikel 10, tweede lid, Wet DB 1965) en teruggaven inzake tegemoetkoming voor buitenlandse bronheffingen (art. 20, eerste lid, onderdeel b, van de Wet Vpb 1969 en art. 6 van het Besluit Beleggingsinstellingen) onder de huidige regeling ook tot de voor uitdeling beschikbare winst worden gerekend.

Vennootschappen die als beleggingsinstelling worden aangemerkt, kunnen onder voorwaarden een fiscale eenheid voor de vennootschapsbelasting vormen (artikel 15, eerste lid, van de Wet Vpb 1969). In dat geval wordt de vennootschapsbelasting gekozen overfor één belastingplichtige. Dit heeft onder andere tot gevolg dat de moedermaatschappij voor alle vennootschappen van de fiscale eenheid aan de uitdelingsverplichting moet voldoen en daarover dividendbelasting moet inhouden en afdragen. Het voorzestelde derde lid bevestigt dit daarom dat de dividend- en bronbelasting die ten laste van een gevoegde dochtermaatschappij is ingehouden, bij de moedermaatschappij als vermindering in aanmerking wordt genomen.

Op grond van het voorgestelde derde lid, tweede volzin, kan de dividend- en bronbelasting die ten laste van een gevoegde dochtermaatschappij vóór het voegingsmoment is ingehouden en vóór dat tijdstip nog niet bij de dochter in aanmerking is genomen voor een vermindering op de voet van artikel 11a, bij de moedermaatschappij als afdrachtvermindering in aanmerking kan worden genomen.

Artikel VIII

Artikel VIII (artikel 2, eerste lid, onderdeel b, van de Wet op de kansspelbelasting)

In artikel 2, eerste lid, onderdeel b, van de Wet op de kansspelbelasting zijn criteria opgenomen op grond waarvan bepaalde prijzen niet als kansspel worden beschouwd. De eerste wijziging van deze bepaling is dat de zinswade "voor de deelneming" is geschrapt. Daarmee wordt buiten kijf gesteld dat het om de aard van de gevraagde prestaties gaat, en niet om die van de deelnemers. Hiermee wordt zeker gesteld dat ook prijzen van met een kade groep van (potentiële) deelnemers voor de vrijstelling in aanmerking kunnen komen. De inspecteur toetst het wetenschappelijke of kunstzinnige

karakter van de prestatie marginaal, bijvoorbeeld aan de hand van het reglement van de prijsvraag of aan de samenstelling van de jury. De wetenschappelijke of kunstzinnige prestaties kunnen een algemeen belang maar ook een specifiek of commercieel belang dienen.

In de tweede plaats is een nieuwe uitzonderingscategorie toegevoegd. Deze houdt in dat de inzendingen die voor een prijs in aanmerking komen het algemeen maatschappelijk belang moeten dienen. Prestaties die een specifiek of commercieel belang dienen, kunnen naar hun aard niet het algemeen maatschappelijk belang dienen. Het gaat erom dat de inzending die voor de prijs in aanmerking komt aan de voorwaarde (dienstaarheid aan het algemeen maatschappelijk belang) voldoet. Of de prijsvraag op zichzelf beschouwd een algemeen maatschappelijk belang kan dienen, is niet van belang voor het antwoord op de vraag of de vrijstelling toeassing vindt.

Artikel IX

Artikel IX, onderdeel A (artikel 4 van de Wet op belastingen van rechtstreekse)

De geconstateerde constructies maken gebruik van het gegeven dat voor het bepalen van het al dan niet voldoen aan de aanmerkelijk belang en de consolidatie- en geen onderscheid wordt gemaakt tussen aandelen met verschillende rechten (soort aandelen). Bij dergelijke constructies wordt, met het oog op de verkoop van de aandelen in het OZL, het aandelenkapitaal hiervan vrijgemaakt met soort aandelen.

Het aandelenkapitaal wordt zo vormgegeven dat de aanmerkelijke gewone aandelen, die het daadwerkelijke belang in de vennootschap (besluitvormen de zaken) vertegenwoordigen, na de aandelenemissie minder dan een derde van het totale geplaatste aandelenkapitaal uitmaken. De resterende twee derde van de aandelen zijn vervangende aandelen van het soort dat niet of nauwelijks recht geeft op of zeggenschap heeft over de onroerende zaken van de vennootschap en reëel slechts recht geeft op een vaste vergoeding voor het ter beschikking gestelde kapitaal. Vervolgens wordt het pakket aandelen verkocht dat het daadwerkelijke belang in de vennootschap vertegenwoordigt. Aangezien niet wordt voldaan aan de aanmerkelijk belang is geen overdrachtsbelasting verschuldigd, terwijl de koper wel het volledige belang in de vennootschap krijgt.

Voorbeeld 1

Een OZL heeft een totaal geplaatst aandelenkapitaal van €10.000 gewone aandelen (100 stuks van €1.000 nominaal), bezit een onroerende zaak van €1.000.000 en is verder volledig met vreemd vermogen gefinancierd. Bij een verkrijging van de 10 gewone aandelen wordt voldaan aan de aanmerkelijk belang en is overdrachtsbelasting verschuldigd over de waarde van de onroerende zaak. Om de heffing van overdrachtsbelasting te ontlopen wordt voert men de verkrijging van de aandelen het aandelenkapitaal omgevormd tot 2 verschillende soorten aandelen. De 10 gewone aandelen, die de volledige zeggenschap hebben en recht geven op de volledige waardeontwikkeling van de onroerende zaak, worden omgevormd tot aandelen type A. Vervolgens worden aandelen van het type B (54 stuks van €1.000 nominaal) uitgegeven die slechts recht geven op 5% vergoeding over het ter beschikking gestelde kapitaal. De aandelen van het type D kunnen economisch worden

gelijkgesteld met een geldlening. Als nu de aandelen van het type A worden verkregen, wordt niet langer voldaan aan de eenheidsbelasting en zou geen overdrachtsbelasting verschuldigd zijn, ondanks dat de volledige zeggenschap over en waardontwikkeling van de onroerende zaak wordt verkregen.

Het voorpaande kan eveneens toepassing vinden om de consolidatie-als- en in het verlengde daarvan de bezitstele te frustreren. Bij een pakket van minder dan een derde van de aandelen worden de aandelen in het dochter-OZL immers niet geconsolideerd, maar wordt de waarde van de deelneming alleen meegeld voor de waarde van de aandelen in het economische verkeer. Indien een dergelijke dochter-OZL met vreemd vermogen is gefinancierd, zijn de aandelen maar een fractie waard van de onderliggende onroerende zaken. Hierdoor wordt de deelneming voor slechts een fractie van de daadwerkelijke waarde meegeld voor de belasting van de moedervennootschap. Gevolg is dat de moedervennootschap niet kwalificeert als OZL, waardoor de verkrijging van de aandelen in de moedervennootschap zonder heffing van overdrachtsbelasting kan plaatsvinden. Dit is ten onrechte aangezien er wel meer dan een derde deel van het daadwerkelijke belang in de onroerende zaken van de dochtervennootschap wordt verkregen.

Voorbeeld II

De uitgangssituatie is hetzelfde als in voorbeeld I met dien verstande dat de aandelen in het OZL (dochter) volledig worden gehouden door een andere vennootschap (moeder). De moedervennootschap heeft naast de deelneming in het OZL slechts kapitaal len herfrage van € 1.000. Doordat de moedervennootschap 100% van de aandelen in het OZL heeft wordt voldaan aan de consolidatie- en bezitstele. De moedervennootschap kwalificeert hierdoor als OZL. Een verkrijging van een derde gedeelte van de aandelen in de moedervennootschap heeft heffing van overdrachtsbelasting tot gevolg. Vervolgens wordt op gelijke wijze als in voorbeeld I het aandelenkapitaal van het dochter-OZL omgevoerd tot soort aandelen A en B. De soort aandelen B, die economisch vergelijkbaar zijn met een lening, worden aan derden uitgegeven. Zolang een dergelijke verkrijging uit minder dan een derde van het geplaatste aandelenkapitaal bestaat, is deze onbelast. Het pakket aandelen van het type A, dat de volledige zeggenschap heeft en reikt voort op de waardeontwikkeling van de onroerende zaak, blijft in handen van de moedervennootschap. Aandeelen de moedervennootschap minder dan een derde van het geplaatste aandelenkapitaal bezit (18 aandelen A = 25%) mist er geen consolidatie plaats. De moedervennootschap kwalificeert hierdoor niet langer als OZL, zodat de aandelen na de referentieperiode van 1 jaar zonder heffing kunnen worden verkregen.

De wijziging van artikel 4, derde lid, WBR strekt ertoe voor de bepaling van het oorspronkelijk belang en de beoordeling of geconsolideerd moet worden voortaan aan te sluiten bij het daadwerkelijke belang dat men heeft in de vennootschap. Welk aandeel men heeft in het geplaatste aandelenkapitaal is hierbij niet langer doorslaggevend. Uiteraard kan wanneer alle aandelen exact dezelfde rechten en plichten hebben wel aansluiting worden gezocht bij het geplaatste aandelenkapitaal, om niet dit dan het gehele belang vertegenwoordigt. Reële wijzigingen hangen te voorkomen dat overdrachtsbelasting kan worden ontlopen door constructies met soort aandelen op te zetten. In artikel 4, vijfde lid, WBR is een aantal voorbeelden voor de toepassing van de

aanmerkelijkbelang- en consolidatie-eis opgenomen. Deze zijn aan het nieuwe begrip 'belang' aangepast. De wijziging van artikel 4, vijfde lid, onderdeel c, WDR gaat echter verder dan louter een aanpassing aan het begrip 'belang' en is gelijk aan de wijziging zoals opgenomen in het wetsvoorstel "Invoeringswet Wet 7-13 Burgerlijk wetboek"²⁰. Deze wijziging strekt ertoe de redactie van deze bepaling beter leesbaar te maken en geeft uitvoering aan de toezegging in de antwoorden op de Kamervragen die gesteld zijn door Dezanjé Hamming en Van Egenschoot inzake de overdrachtsbelasting naar aanleiding van het proefschrift van de heer Y.E. Gassler (Kamerstukken II 2005/06, Aanhangsel, blz. 2456). Het betreft de toezegging de onbedoelde dubbelbelasting wegens samenloop van een middellijk belang van een verboden natuurlijk persoon en een verboden lichaam via de verkrijger te repareren.

Nu in werking treding van dit wetsvoorstel worden de onder gegeven voorbeelden als volgt uit. In beide voorbeelden vertegenwoordigen de aandelen van het type A het volledige belang in het OZL. De aandelen van het type B kunnen economisch gelijk worden gesteld met een geldlening. Door de verkrijging is een verkrijging van een derde gedeelte van de aandelen type A belast. Aangezien de aandelen van het type B geen meteen belang hebben in de onroerende zaken van het OZL is een verkrijging daarvan niet belast, ongeacht hoeveel van deze aandelen wordt verkregen. Voor de maatstaf van hetting heeft dit tot gevolg dat bij een verkrijging van een derde gedeelte van het type aandeel A overdrachtsbelasting verschuldigd is ten bedrage van €20.000 (6% x 1/3 x €1.000.000). In voorbeeld II heeft de moeder vennootschap middels de aandelen A meer dan een derde gedeelte belang in het dochter-OZL, zodat voldaan wordt aan de consolidatie- en bezit-eis. Een verkrijging van een derde belang in de moeder vennootschap is overeenkomstig met €20.000 overdrachtsbelasting.

Artikel 10, onderdeel B (artikel 15 van de Wet op belastingen van rechtsverkeer)

Het nieuwe artikel 15, eerste lid, onderdeel a, strekt ertoe de verkrijging van natuurgrond vrij te stellen van overdrachtsbelasting. Voor de invulling van wat verstaan wordt onder natuurgrond zal in het Uitvoeringsbesluit belastingen van rechtsverkeer worden verwezen naar artikel 1, onderdeel b en d, van het Rangschikkingbesluit NSW. Onder natuurgrond wordt aldus verstaan:

- * natuurgrond bezet met heuvelslander niet zijnde kweekgoed, kerstboomteelten, loofstamboomgaarden of anjandend;
 - * heidevelden, hoogvenen, laagveenmoerassen, zandvenstuwingen, duinterreinen, kwelders, suifera, schorren, gorzen, slikken, groene stranden, rietlanden, ruigten, struwelen, moerassen, verennen, poelen, beken, kleine rivieren, welen, afgesloten rivierlopen, kreken, bronnen en sprengen, voor zover deze gronden niet in gebruik zijn als landbouwgrond;
 - * kalkgraslanden, bloemrijke graslanden van het heuvelland, van het zand- en het veengebied of van het dier- en zeekleigebied, natte schraalgraslanden, natte bloemgraslanden van beekdalen, of van veen- en kleigebieden, natte marij voedselrijke graslanden, droge schraalgraslanden van de hogere gronden, droge kalkarme duingraslanden, droge kalkrijke duingraslanden en binnendijke zilte graslanden, voor zover deze gronden slechts in gebruik

²⁰ Kamerstukken II 2005/2007, 31 065, nr. 2

zijn voor begroeiing of als hooiland en begroeid zijn met voor deze gronden kenmerkende vegetatietypen.

De inrichting en het beheer van de natuurgrond dient geheel of aangezien geheel duurzaam te zijn afgestemd op het behoud en de ontwikkeling van natuur en landschap. De vrijstelling is beperkt tot grond. In gevallen waarin opstallen aanwezig zijn, zal de overnemer wel overdrachtsbelasting verschuldigd zijn. Anders dan bij de vrijstelling voor cultuurgrond geldt evenmin een vrijstelling voor de ondergrond van bepaalde opstanden.

Vervreemding van de natuurgrond behoeft er niet toe te leiden dat de vrijstelling wordt teruggenomen. De vrijstelling kan intant blijven indien ook bij de opvolger sprake blijft van natuurgrond. Ook de verkrijger zal in dat geval een beroep kunnen doen op de vrijstelling. Voor de verkrijger gaat een nieuwe tienjaarstermijn lopen. In voorkomende gevallen waarbij binnen de tienjaarstermijn wordt doerverkocht, doet de verkopende partij er verstandig aan in de koopovereenkomst een kettingbeding op te nemen om franchise risico's uit te sluiten.

Ten slotte is voorzien in de mogelijkheid dat natuurgrond omgezet wordt in bedrijfsmatig geëxploiteerde cultuurgrond als bedoeld in artikel 15, eerste lid, onderdeel q, WvR. De belasting is niet als nog verschuldigd mits gedurende het restant van de tienjaarstermijn van de verkoper de verkrijger de grond als zodanig gebruikt. Voor de in cultuurgrond omgezette natuurgrond gaat overigens een nieuwe tienjaarstermijn lopen op grond van artikel 15, eerste lid, onderdeel q, WvR.

Artikel X

Artikel X, onderdeel A (artikel 9a van de Wet Natuurconventie 1928)

Het artikel waarin de vrijstelling voor overdrachtsbelasting is geregeld, is aangepast. Voortaan is de vrijstelling uitsluitend gekoppeld aan de kwalificatie van het verkregen als landgoed. De noodnagheid van de verkrijger is niet meer van belang. Hiermee is de eis dat bij een verkrijging door een rechtspersoon deze naar het oordeel van de minister van Financiën hoofdzakelijk de instandhouding van een of meer landgoederen ten doel heeft, vervallen. Deze eis werd ook niet aan een natuurlijke persoon gesteld. De beoordeling van de doelstelling en feitelijke werkzaamheden van een rechtspersoon die een beroep op de vrijstelling doet door de Belastingdienst kan voortaan achterwege blijven. De instandhouding van het landgoed wordt voldoende gewaarborgd doordat in artikel 9c onder andere is geregeld dat wanneer het landgoed binnen 25 jaar na de verkrijging zijn status als landgoed verliest, de belasting als nog verschuldigd wordt.

Artikel X, onderdeel B (artikel 9c van de Natuurconventie 1928)

De wijziging van artikel 9c houdt verband met die van artikel 9a. Nu in dat artikel niet meer de eis wordt gesteld dat de rechtspersoon hoofdzakelijk de instandhouding van landgoederen ten doel heeft, hoeft het constateren van het niet langer nastreven van die doelstelling niet meer als aanpak van de grond te worden opgenomen. De overige in dit artikel genoemde gevallen op grond waarvan

"gezondheidskundige verzorging van de mens" zoals het HvJEG dat in november 2003 heeft uitgelegd. In deze zin is de Nederlandse medische vrijstelling thans te ruim geformuleerd. Naar de letter van de Zesde Richtlijn en uit de jurisprudentie van het HvJEG blijkt dat voor de toepassing van de BTW-vrijstelling op medische dienstverlening in ieder geval voldaan moet zijn aan een tweetal voorwaarden. Enerzijds moet het gaan om de gezondheidskundige verzorging van de mens. Hieronder worden medische handelingen verstaan die voort en voort met een ander doel dan de bescherming – inclusief insluiting – van de gezondheid van personen. Het doel van een medische dienst is zodoende bepalend voor toepassing van de vrijstelling (HvJEG, 26 november 2003, C-212/01 en C-307/01). Al eerder oordeelde het HvJEG dat het begrip "gezondheidskundige verzorging van de mens" zich niet heeft van een uitleg die medische handelingen omvat die voort voort met een ander doel dan diagnose, behandeling en –we overig mogelijk – genezing van ziekten of gezondheidsproblemen (HvJEG, 14 september 2000, C-384/98). Anderzijds dient dit therapeutische doel verwezenlijkt te worden door personen (ingeschikt de rechtsvorm) die beschikken over de juiste beroeps kwalificaties (HvJEG, 10 september 2002, C-141/00). De Wet OB kent de eerstgenoemde voorwaarde van het therapeutische doel niet, maar stelt alle diensten door (para)medici vrij, en heeft zodoende een andere, ruimere, reikwijdte dan voorheen de Zesde Richtlijn en thans de BTW-richtlijn 2006. Lie in dit onderdeel opgenomen wijziging van artikel 1°, eerste lid onderdeel g, onder 1°, van de Wet OB, maakt hieraan een einde. Dit betekent dat bepaalde activiteiten, bijvoorbeeld een door een arts afgenomen sportleuning, verkeerskeuring of verenschapstest, die thans veel eerder de vrijstelling van de Wet OB vallen (het is immers een dienst door een medicus) daarna de voorgaande wijziging niet langer onder vallen nu niet aan het vereiste van het therapeutische doel wordt voldaan.

Het HvJEG komt tot de conclusie dat de volgende diensten in ieder geval wel onder de BTW-vrijstelling vallen, mits deze diensten noodzakelijk tot doel hebben de gezondheid van de betrokkene te beschermen:

- de overdracht van medische monsters indien voor het maken van de diagnose een therapeutisch doel is gediend (C-76/96);
- gezondheidskundige verzorging – mede aan huis – door een kapitaalvereniging die amulanter verpleging door geschoold verplegend personeel aanbiedt (C-141/00);
- psychologische behandelingen die door een privaatrechtelijke stichting met behulp van bij deze rechtspersoon in dienst zijnde psychotherapeuten worden verstrekt (C-45/01);
- het verrichten van medisch onderzoek van personen ten behoeve van verzekers of verzekeringmaatschappijen (C-307/01);
- het afnemen van bloed of andere lichaamsaanbantsen voor het testen op virusen, infecties of andere ziekten, op verzoek van verzekers of verzekers (C-307/01);
- het afgeven van een verklaring van medische geschiktheid, bijvoorbeeld geschiktheid om te reizen (C-307/01).

Op grond van de jurisprudentie van het HvJEG geldt de medische vrijstelling niet voor de volgende diensten, ongeacht of deze worden verricht in het kader van de uitoefening van (para)medische beroepen:

- het vaststellen door middel van biologische analyses van de biologische verwantschap van individuen (C-384/96);
- diensten die verband houden met algemene verzorging en huishoudelijke hulp (C-141/00);
- het afgeven van een medische verklaring voor de toelating van een oorlogsgeservleed (C-307/01);
- het verrichten van medische onderzoeken met het oog op de opstelling van een medisch deskundigenrapport terzake van aansprakelijkheid en schadevergoeding, ten behoeve van personen die de instelling van een vordering wegens intellectuele vervalsingen (C-307/01);
- het opstellen van medische rapporten ten gevolge op de in het vorige alinea bedoelde onderzoeken alomede het opstellen van medische rapporten op basis van medische notities, maar zonder medisch onderzoek (C-307/01);
- het verrichten van medische onderzoeken met het oog op de opstelling van medische deskundigenrapporten terzake van medische beroepsfeiten, ten behoeve van personen die de instelling van een vordering in rechte overwegen (C-307/01);
- het opstellen van medische rapporten ten gevolge op de in het vorige alinea bedoelde onderzoeken alomede het opstellen van medische rapporten op basis van medische notities, maar zonder medisch onderzoek (C-307/01);
- de werkzaamheid van een arts bestaande in de opstelling van een deskundigenrapport over iemands gezondheidstoestand teneinde te bepalen of een verzoek om een invaliditeitskering gegroot is of niet; de ernstigheid dat de medische deskundige is aangevraagd door een rechterlijke instantie of door een pensioenverzekeringstelling maakt daarbij geen verschil (C-212/01).

Met de verwijzing in artikel 11, eerste lid, onderdelf, onder 1°, van de Wet OB naar diensten op het vlak van de "gezondheidskundige verzorging van de mens" wordt bereikt dat de voornoemde –niet limitatief bedoelde –voorbeelden van medische prestaties, onder de bewoordingen van de vrijstelling uit de Wet OB op gelijke RTW-technische wijze worden behandeld als onder de RTW-richtlijn 2005, c.q. de jurisprudentie van het HvJEG.

Herijking van de vrijstelling voor medische diensten: (para)medische beroepsbeoefenaren dienen voor hun werkzaamheden op het vlak van de gezondheidskundige verzorging van de mens te zijn gecoleerd volgens het bepaalde bij of krachtens de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (Wet DVG)

Zoals is uiteengezet in het algemene deel van deze memo, is gekozen voor een herijking van de niet-fiscale kwalificatiestoets waaraan (para)medici moeten voldoen vallen zij van de vrijstelling voor medische diensten gebruik maken. Voortaan zullen beroepsbeoefenaren alleen zijn vrijgesteld voor het verrichten van hun specifieke werkzaamheden op het vlak van de gezondheidskundige verzorging van de mens, waarvoor zij een gerichte opleiding hebben gevolgd waarvan de (examen)toetsen zijn neergelegd in het bepaalde bij of krachtens de Wet DVG. Niet langer zullen deze beroepsbeoefenaren

hun andere in het kader van de gezondheidskundige verzorging verrichte diensten vrijgesteld kunnen worden. Zo vallen bijvoorbeeld werkzaamheden van medici (of andere beroepsbeoefenaren als bedoeld in de Wet tG) op het vlak van de gezondheidskundige verzorging, waarvoor zij met goed gevolg een (vervolg)opleiding hebben afgerond die niet aan de hiërarchische bedoelde voorwaarde voldoet, niet onder de vrijstelling. Dit betekent bijvoorbeeld dat een huisarts in de nieuwe opzet niet langer is vrijgesteld voor handelingen op het gebied van chiropractie, osteopathie, acupunctuur, homeopathie en andere alternatieve geneeswijzen.

De verwijzing naar "beroepsveren van een medisch of paramedisch beroep" in het nieuwe artikel 11, eerste lid, onderdeel g, onder 1°, van de Wet OR sluit aan bij de verwijzing naar "medische en paramedische beroepen" als bedoeld in artikel 132, lid 1, onder c, van de OTW-richtlijn 2000 en sluit geen enkele beroepsbeoefenaar in de zin van de Wet tG bij voorbaat uit.

Andere wijzigingen

Voor een toelichting op de vrijstelling van omzetbelasting ingevolge het gewijzigde artikel 11, eerste lid, onderdeel g, onder 1°, van de Wet tG met betrekking tot de diensten door psychologen, pedagoogen en tandtechnici, alsmede met betrekking tot de levering van tandprothesen, wordt verwezen naar het algemene deel van deze memorie.

Artikel 11, onderdeel g, van het II van de Wet OR en artikel 11 van de Wet tG

Dit onderdeel strekt ertoe de wettelijke regeling betreffende de toepassing van het tarief op het punt van de invulling van het begrip luchtvaartuigen richtlijnconform te redigeren. Op grond van artikel 148, punten a, en g, RTW-richtlijn 2006 (voornamelijk RTW-richtlijn) moeten de lidstaten een vrijstelling toepassen voor een groot aantal prestaties ten aanzien van de luchtvaartuigen welke worden gebruikt door luchtvaartmaatschappijen die zich hoofdzakelijk op het betaalde internationale vervoer toelengen. In de Nederlandse wetgeving heeft deze richtlijn vrijstelling met recht op teruggang van voortdurende technisch, met hetzelfde resultaat, de vorm gekregen van een tarief van nihil, het zogenaamde nultarief.

Dit nultarief is in de huidige redactie van de bij de Wet op de omzetbelasting 1990 behorende tabel II, onderdeel a, post 3, van toepassing op de levering, de intracom munitaire verwerving en de invoer van luchtvaartuigen welke hoofdzakelijk in het internationaal verkeer zullen worden gebruikt. Voor de overige prestaties – diensten met betrekking tot luchtvaartuigen – is, conform de bepalingen van de RTW-richtlijn, in post b1 van Tabel II voorzien in het nultarief.

In het Consumenten Cluster Ak AIS arrest (zaak C-382/02, VN 2004/52, 14) heeft het Hof van Justitie EG zich nadrukkelijk uitgesproken over de reikwijdte van genoemde richtlijn vrijstelling: de vrijstelling geldt (alleen) voor luchtvaartuigen welke worden gebruikt door luchtvaartmaatschappijen die zich hoofdzakelijk op het betaalde internationale vervoer toelengen. Het gaat niet om de status van de luchtvaartmaatschappij en niet om de status van een bepaald luchtvaartuig. In dat verband heeft de Europese Commissie de Nederlandse regering doen laten weten dat de desbetreffende Nederlandse bepaling niet congruent is aan het Gemeenschapsrecht.

Zoals gezegd, strekt dit onderdeel ook de incongruente weg te nemen. Gelet op de tekst van de betreffende bepaling in de DTW-richtlijn en gezien voornamelijk arrest van het Hof van Justitie is deze aanpassing overigens onvermijdelijk.

Van deze wijziging wordt grosso modo geen grote wijziging in de toepassing in de praktijk van het nultarief ten aanzien van vliegtuigen verwacht. Ook zullen er feitelijk geen financiële gevolgen zijn voor de betrokken ondernemers.

Voor zover er in ons land al luchtvaartmaatschappijen (ondernemers) zouden bestaan die zich hoofdzakelijk op het binnenlandse verkeer toelagen – waardoor het nultarief geen toepassing kan krijgen, ook al zou ze'n maatschappij ook een vliegtuig exploiteren dat wel hoofdzakelijk in het internationale verkeer wordt gebruikt – zal hun RTW-postie in materieel zin de facto niet wijzigen (dit geldt ook hun leveranciers). Voor vliegtuigen die voornamelijk binnenlandse vluchten uitvoeren was het nultarief (al) niet van toepassing. Bovendien is er blijft de aan deze ondernemers ten aanzien van leveringen van goederen en diensten aan hen – maar dan, zonder nultarief, ook ten aanzien van dat ene "internationale" vliegtuig – in rekening gebrachte omzetbelasting aantrekbaar. De heffing van omzetbelasting over de output wijzigt niet, zo blijft bij voorbeeld op het personenvervoer met een vertrek of bestemming buiten Nederland het nultarief van toepassing, en voor binnenlands personenvervoer blijft het thans al geldende algemene BIVV-tarief van toepassing.

Anderzijds zal het nultarief wel van toepassing worden voor handelingen ten aanzien van luchtvaartuigen die, hoewel zij hoofdzakelijk binnenlandse vluchten maken, worden geëxploiteerd door een luchtvaartmaatschappij die zich hoofdzakelijk beoogt op het behalen van internationale verkeer. Op de praktijken ten aanzien van die luchtvaartuigen kunnen de desbetreffende leveranciers per 1 januari 2008 het tarief van nihil toepassen (deze leveranciers houden overigens wel recht op aftrek van voorbelasting), zodat de afnemende maatschappij daadwerkelijk geen omzetbelasting meer in rekening krijgt gebracht en derhalve ook niets meer in aftrek kan o.p. hoeft te brengen. Ook hier verandert er aan de outputzijde van die afnemende luchtvaartmaatschappij niets met betrekking tot de heffing van omzetbelasting over diens prestaties.

Artikel XII

Artikel XII, onderdeel A tot en met E (Artikelen 3, 11, 12, 13, en 18 van de Wet belasting zware motorvoertuigen)

Deze onderdelen regelen de overgang van een papierse vignet naar een papierloos vignet. Het certificaat, dat voorheen als bewijs van voldoening in de vrachtwegen moest kunnen worden getoond, vervalt.

Artikel XIII

Artikel XIII, onderdeel A, (artikel 5 van de Wet belastingen op miltugrondslag)

Het vervallen van artikel 8, onderdeel h, van de Wet belastingen op milieugrondslag strekt tot afschaffing van de vrijstelling van grondwaterbelasting voor onttrekkingen van grondwater ten behoeve van het spelen van meermals te gebruiken productverpakkingen.

Artikel XIII, onderdeel B (artikel 10a van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Het vervallen van artikel 10a van de Wet belastingen op milieugrondslag strekt tot afschaffing van de terugaafregeling voor belasting op leidingwater. Deze terugaafregeling diende ter stimulering van het spelen van meermals te gebruiken productverpakkingen.

Artikel XIII, onderdeel C (artikel 36e van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Op grond van de Wet belastingen op milieugrondslag (Wbm) wordt de energiebelasting (EB) geheven van degene die de levering verricht (leverancier). Indien deze leverancier niet in Nederland is gevestigd en geen vaste inrichting heeft in Nederland, dient hij een fiscaal vertegenwoordiger aan te stellen ter zake van zijn leveringen in Nederland. Ondanks deze verplichting kent de Wbm in hetzelfde artikel een bepaling die regelt dat de belastingplicht wordt verlegd naar de gebruiker als een dergelijke leverancier geen fiscaal vertegenwoordiger heeft aangesteld en daardoor niet aan zijn verplichting voldoet. Deze uitzondering op de hoofdregel is niet noodzakelijk en leidt bij toepassing tot de ongewenste situatie dat de leverancier in het geheel niet meer belastingplichtig is voor de EB. Ter voorkoming van die ongewenste situatie en ter vereenvoudiging van de Wbm is in onderhavig versvoorstel een voorstel opgenomen om deze bepaling af te schaffen. Het afschaffen van deze bepaling heeft tot gevolg dat dergelijke leveranciers voortaan zelf belastingplichtig zijn voor de EB. Verbruikers worden in een dergelijk geval niet langer aangemerkt als belastingplichtige voor de EB en hoeven geen afzonderlijke aangifte meer te doen.

De invordering van de verschuldigde EB is in voorgestelde situatie voldoende gegarandeerd. Indien dit nodig blijkt, kan de invordering immers plaatsvinden met gebruikmaking van de Europese regelgeving inzake invordering met wederzijds bijstand.

Via de andere wijziging in dit artikel wordt artikel 36e van de Wbm, aangepast aan het vervallen van het negende lid van artikel 36a van de Wbm.

Artikel XIII, onderdeel D (artikel 36n van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Via de wijziging in dit artikel wordt artikel 36n, tweede lid, van de Wbm, aangepast aan het vervallen van het negende lid van artikel 36a van de Wbm.

Artikel XIV

Artikel XII / (artikel 8 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

In artikel 3 van de Awir wordt voor situaties waarin geen aanslag inkomstenbelasting wordt vastgesteld, aangesloten bij het belastbare loon zoals dat blijkt uit de jaaropgave. Pas bij een

gevoegde jaaropgave is er aanleiding een ander toetsingsin komen in aanmerking te nemen. Dit systeem is vanuit het oogpunt van rechtsbescherming niet evenwel omdat de juistheid van een jaaropgave niet aan de rechter kan worden voorgelaid. Daarom wordt de inspecteur bij een onjuiste jaaropgave, bijvoorbeeld een schijf- of likfout, de mogelijkheid gegeven om te bepalen dat de Belastingdienst/Toeslagen bij de berekening van inkomensafhankelijke toeslagen een ander gegeven kan hanteren dan dat op de jaaropgave vermeld staat. Dit is geregeld in het nieuwe achtste lid. Het gaat hierbij om situaties waarbij er geen discussie bestaat over de juiste hoogte van het belastbare loon. Om te voorkomen dat er onnodige formalisering met bijbehorende verzwarende voor de rechterlijke macht zou ontstaan, is in dergelijke situaties geen beschikking vereist.

Als er wel een inhoudelijk geschil over de hoogte van het belastbare loon bestaat, bijvoorbeeld naar de belastbaarheid van een vergoeding of het tijdstip van gonaden, zal bij de belanghebbende behoefte aan rechtsbescherming bestaan en is derhalve een formele vaststelling van het loon vereist. Daarom wordt in het nieuwe negende lid in combinatie met het nieuwe tiende lid geregeld dat de inspecteur het belastbare loon vaststelt bij voor bezwaar vatbare beschikking in de zin van de Algemene wet inzake rijksbelastingen indien er een geschil over de hoogte ervan bestaat (ongeacht of er bij dezelfde inspecteur al is of nog wordt geprocedeerd over de ingehouden loonbelasting). Uiteraard stelt de inspecteur het loon dan vast op het zijns inziens juiste bedrag, ongeacht of dit overeenkomt met het bedrag dat op de loonopgave is vermeld. Het nieuwe tiende lid voorziet in de mogelijkheid tot herziening van de beschikking terzake van het belastbare loon.

Artikel 20 van de *Awbr* regelt dat als aan de toekenning het toetsingsinkomen wijzigt, de tegemoetkoming automatisch wordt herzien. Dit vindt plaats binnen acht weken nadat de desbetreffende beschikking of uitspraak onherroepelijk is geworden of nadat de herziene jaaropgave bij de Belastingdienst/Toeslagen bekend is geworden. Als het belastbare loon, nadat het op grond van het voorgezette negende lid van artikel 8 van de *Awbr* bij beschikking is vastgesteld, na bezwaar of beroep een wijziging ondergaat, herzielt de Belastingdienst/Toeslagen op grond van artikel 20 van de *Awbr* de tegemoetkoming automatisch. Als er geen beschikking is, dus ingeval het nieuwe achtste lid van artikel 8 van de *Awbr* van toepassing is, is sprake van een wijziging die de Belastingdienst/Toeslagen bekend is geworden zolang geen aanslag inkomensbelasting of beschikking verzamelen komen is vastgesteld. Op grond van de thans geldende tekst van artikel 20 van de *Awbr* leidt dit eveneens tot herziening van de tegemoetkoming.

Artikel XV

Artikel XV, onderdeel A en B (artikel 8 en 15 van de Wet kinderopvang zoals de ze geldt voor het jaar 2005)

Het ontwerp van de Wet kinderopvang heeft model gestaan voor de *Awbr*. Uit betekent dat in navolging van de aanpassingen in de *Awbr* (zie de toelichting op artikel XIV), de bepalingen in de Wet kinderopvang die over het toetsingsinkomen gaan, de artikelen 8 en 15 (tels. 2005) moeten worden aangepast voor het berekeningsjaar 2005. Dat is het jaar waarin de Wet kinderopvang in werking is getreden. Met ingang van 1 januari 2006 loopt de vaststelling van het toetsingsinkomen voor de

kinderopvangtoeslag via de Awir. Artikel 8 van de Wet kinderopvang, zoals dat artikel luidde voor de inwerkingtreding van de Awir, sluit voor het toetsingsinkomen van belanghebbenden die niet in aanmerking komen voor een aanslagregeling inkomstenbelasting eveneens aan bij het belastbare loon volgens de jaarpagave. Deze bepaling wordt daarom aangepast overeenkomstig de wijziging van artikel 8 van de Awir. Artikel 15 van de Wet kinderopvang, zoals dat artikel luidde voor de inwerkingtreding van de Awir, regelt de automatische herziening van de tegemoetkoming na wijziging van het toetsingsinkomen. Anders dan artikel 20 van de Awir voorziet artikel 15 van de Wet kinderopvang niet in een herziening als gevolg van een wijziging die de Belastingdienst/Toeslagen bekend is geworden zolang geen aanslag inkomstenbelasting of beschikking verzameleninkomen is vastgesteld. Dit betekent dat een wijziging van het belastbare loon die voortvloeit uit het minusschotbedrag van artikel 8 van de Awir, dus zonder een bij voorbevooruitte berekening, niet tot herziening van de tegemoetkoming zou leiden. De aanpassing van artikel 15 van de Wet kinderopvang voorziet in eenzelfde regeling op dit punt als artikel 20 van de Awir.

Artikel XVI

Artikel XVI

Deze wijziging regelt dat de mogelijkheid om ook voor vrachtwagens de motorrijtuigenbelasting te betalen via automatische incasso niet per 1 januari 2008, maar op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip wordt ingevoerd. Dit nadere tijdstip is afhankelijk van de totstandkoming van een nieuw automatiseringssysteem.

Artikel XVII

Artikel XVII

De in artikel XVII opgenomen wijziging betreft het herstel van een onjuiste wijzigingsopdracht. Bij de formulering van artikel II, onderdeel Babis, van het wetsvoorstel Versterking fiscale rechtshandhaving is per abuis niet voortgebouwd op de wijziging die reeds is opgenomen in artikel I, onderdeel Ba.

Artikel XVIII

Artikel XVIII (aanpassing naar aanleiding van inwerkingtreding wetsvoorstel Versterking fiscale rechtshandhaving)

De in artikel XVIII voorgestelde wijzigingen van de Gemeentewet, de Wet waardering onroerende zaken en de Waterschapswet zijn wettelijk van aard. In het wetsvoorstel Versterking fiscale rechtshandhaving staat de uitzondering voor decentrale overheden op de beslisselij (voor

bezuurschrijven) van artikel 7:10 van de Algemene wet bestuursrecht. In de bepalingen waarin de uitzondering is opgenomen, staat nog niet een 'in afwijking clausule'. Bij dit artikel XVIII gebeurt dit ook nog.

Artikel XIX

Artikel XIX (overgangsbepaling voor de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen)

Met ingang van 1 januari van het kalenderjaar waarin de bij artikel IV beschreven berekeningswijze van het gemiddelde winst of kleininkomst in werking treedt, dient een S&O-inhoudingsplichtige uiterlijk bij indiening van de aanvraag opgave van de BSN's te doen van zijn werknemers die in het S&O-referentiejaar (het tweede kalenderjaar voortgaande aan het kalenderjaar waarop de S&O-afdrachtvorm in werking betrekking heeft) S&O-verklaringen hebben vericht waarvoor een S&O-verklaring is versteld. Aanvragen die betrekking hebben op de periode die aanvangt met het tijdstip van inwerkingtreding zullen echter veelal voor dat tijdstip, dat gelegen zal zijn op 1 januari van een bepaald kalenderjaar, worden ingediend. Op dat moment bestaat de verplichting tot het doen van opgave van BSN's nog niet. Wel bestaat de mogelijkheid de BSN's vooruitlopend op die inwerkingtreding vrijwillig reeds op te geven.

Daar toe zal het aanvraagformulier dat wordt vastgesteld bij ministeriële regeling van de minister van Economische Zaken te zijn aangepast. Daarbij zal in het aanvraagformulier de mogelijkheid worden geboden om al voorafgaande aan het tijdstip van inwerkingtreding van de voorgestelde berekeningswijze, bij de aanvraag voor een periode die aanvangt met dat tijdstip, opgave van de BSN's te doen van de werknemers die in het S&O-referentiejaar speuren-ontwikkelingswerk hebben verricht waarvoor een S&O-verklaring is afgegeven.

Indien een S&O-inhoudingsplichtige echter voortgaande aan het tijdstip van inwerkingtreding een aanvraag indient zonder gelijktijdige opgave van BSN's, kan hij niet voldoen aan de voorwaarde dat de opgave van de BSN's uiterlijk gelijktijdig met de aanvraag moet worden gedaan. Daarmee heeft de S&O-inhoudingsplichtige in deze situatie, in afwijking van artikel 22, vijfde lid, WVA, nog tot en met 31 januari van het kalenderjaar waarin de inwerkingtreding is gelegen, de mogelijkheid om opgave van de BSN's te doen (tweede lid).

In verband met de zevenmalig voorgestelde latere aanlevering van BSN's, waardoor de aanvraag pas op een later moment in behandeling kan worden genomen, wordt de termijn die SenterNovem heeft voor het nemen van een beslissing op de aanvraag verlengd voor aanvragen die voortgaande aan het tijdstip van inwerkingtreding van de voorgestelde berekeningswijze worden gedaan voor een periode die aanvangt met dat tijdstip. Daartoe is bepaald dat in afwijking van artikel 22, vierde lid, WVA, de beslissing op de aanvraag die is gedaan voor het tijdstip van inwerkingtreding voor een periode die aanvangt met dat tijdstip, wordt gegeven binnen vier kalendermaanden na de periode van de inwerkingtreding (eerste lid).

Artikel XX

Artikel XX (PM)

PM

Artikel XXI

Artikel XXI, onderdelen A, B en C (samenloopbepaling belastingen op milieugrondslag)

Hier is mogelijk dat samenloop optreedt tussen dit vetvoorstel en het koninklijke besluit van 24 november 2005 (gedrondde voorstel van wet tot wijziging van de Wet belastingen op milieugrondslag (Wijziging van de Wet belastingen op milieugrondslag, Kamerstukken II 2005/07: 30 877, indien het aangenomende wetsvoorstel, nadat het tot wet is verheven, eerder in werking treedt dan deze wet, voorziet het onderhavige artikel en dat artikel XII, onderdeel A, C en D van deze wet worden aangepast aan de tekst van de Wet belastingen op milieugrondslag, zoals die luidt nadat vorenbedoeld wetsvoorstel tot wet is verheven.

Artikel XXII

Artikel XXII (inwerkingtreding)

Artikel XII schied de verplichting een papieren vignet in de vrachtwagen te kunnen tonen of. Dit artikel kan pas in werking treden wanneer het technische systeem van het papieren vignet actief is, naar verwachting in 2003. Daarom treedt de wijziging in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Artikel XIV verzet tot en met 1 januari 2005, de datum waarop het eerste berekeningsjaar van de Awir een aanvang neemt. Voor artikel XV geldt terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2005, aangezien de WKO een jaar eerder in werking trad. Omdat in de Aanpassingswet Awir (wet van 23 juni 2005, Stb. 343) de betrokken bepalingen uit de WKO zijn geschrapt, wordt de aanpassing van de WKO maar voor één berekeningsjaar, te weten 2005.

Het achtste lid regelt dat artikel XVI in werking treedt voordat het inwerkingtredingsartikel (XIII) van het Wijzigingsplan "paarse kinkdri" zijn werking heeft en daarvoor artikel 15 van de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1994 al per 1 januari 2005 zou wijzigen.

Artikel XXIII